Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3795 — 4 pagini 20 bani — Joi 20 decembrie 1956

Realizări cu care ne mîndrim

• Anul acesta în uzinele constructoare de mașini și utilaje agricole au fost realizate 9 tipuri de noi mașini fabricate pentru prima dată în țară. Printre acestea sînt: combina de recoltat cereale, combina de recoltat porumb, cultivatorul suspendat, tocătoarea mecanică de nutreț, mașina de lopătat cereale, etc.

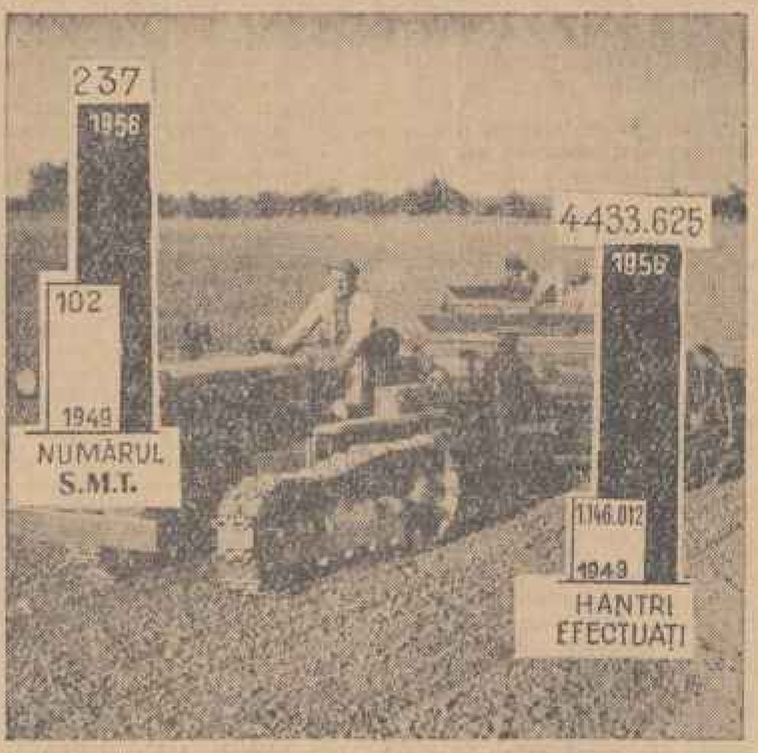
• Printre numeroasele instituții de învățămînt superior care au luat ființă în anii puterii populare se află și Institutul Politehnic din Orașul Stalin. Institutul dă industriei constructoare de mașini un număr tot mai mare de specialiști în construcția de automobile, tractoare, în tehnologia construcției, tehnologia turnării, etc. In institut învață peste 2300 studenți romîni, maghiari, germani, sîrbi din diferite regiuni ale țării, precum și tineri din alte țări de democrație populară. La cursurile fără frecvență mai sînt înscriși peste 800 de muncitori din diferite întreprinderi.

In anul 1938 existau în țară 16 institute de învățămînt superior cu 33 facultăți, unde învățau 26.489 studenți.

Astăzi sînt 41 institute de învățămînt superior cu 112 facultăți unde învață 56.000 studenți.

Față de 1938 numărul institutelor a crescut cu 256,3 la sută, al facultăților cu 339,4 la sută și al studenților cu 211,4 la sută.

Pînă în 1948, cînd iau ființă primele stațiuni de mașini și tractoare la noi în țară, vederea unui tractor pe cîmp era o raritate.

Astăzi, cele 237 stațiuni de mașini și tractoare, existente în țară, sînt înzestrate cu 18.800 tractoare convenționale.

Dacă în 1949, în cele 102 stațiuni de mașini și tractoare existau numai 228 de cultivatoare și 859 de semănători, astăzi atît numărul cultivatoarelor cît și al semănătoarelor se apropie de 6.000.

Datorită înzestrării S.M.T. cu tractoare și mașini agricole, volumul de lucrări mecanizate executate de acestea a crescut de la 1.146.012 hantri (executați în 1949) la 4.433.625 hantri, cît s-au executat anul acesta, pînă la data de 10 decembrie.

* *

• **In 11 luni planul de împăduriri pe întreaga țară a fost depășit cu aproape 8000 de hectare. Din întreaga suprafață împădurită în acest an pe 11.000 hectare s-au făcut semănături directe iar pe aproape 67.000 de hectare s-au făcut plantații.**

In ultimii 7 ani s-au împădurit în întreaga țară aproape 600.000 hectare adică cu peste 5 ori mai mult decît s-a împădurit în 8-9 ani sub regimul burghezo-moșieresc.

• **Producția industrială a regiunii Suceava a crescut în anul 1956 cu mai mult de 370 la sută față de anul 1948. Pe locul unor mici fabricuțe de cherestea s-a ridicat Combinatul „Bernat Andrei" din Vatra Dornei mîndria industriei din Suceava. S-au mai construit de asemenea Combinatul „A 5-a aniversare a R.P.R." din Fălticeni, fabrica de cherestea „Falcău", fabrica modernă de lăzi de la Frasin, etc.**

Cu planul anual îndeplinit

OR. STALIN (de la corespondentul nostru). In aceste zile — ultimele din anul în curs — noi colective ale întreprinderilor industriale din regiunea Stalin se alătură acelora care și-au îndeplinit planul anual.

Printre întreprinderile metalurgice care au început să producă în contul anului viitor se numără întreprinderea „Ion Fonaghi" din Orașul Stalin și „Metalurgica" din Sibiu. La acestea se adaugă și întreprinderile din ramura chimică: Combinatul chimic „I.V. Stalin", uzinele „Nicolae Teclu" și uzinele „21 Decembrie".

Dintre întreprinderile industriei ușoare pot fi de asemenea citate: „Libertatea", „Flamura Roșie" și „Victoria" din Sibiu.

In prezent, 110 întreprinderi din regiunea Stalin dau produse în contul anului viitor.

*

Muncitorii, tehnicienii și inginerii Trustului 13 Construcții montaj, aparținînd Ministerului Construcțiilor, raportează îndeplinirea cu 14 zile înainte de termen a planului anual la producția globală. Pînă la 17 decembrie au fost terminate și recepționate sau sînt în curs de recepționare 235 obiecte agricole, 180 obiecte industriale, 15.000 m.p. locuințe, 25 obiecte social-administrative, 30 crame și obiecte anexe, 22 pătule de porumb.

*

In ziua de 18 decembrie minerii de la Teliuc au îndeplinit planul anual de producție.

Răsplată binemeritată

ORAȘTIE (de la corespondentul nostru). Anul acesta colectiviștii din Turdaș au aplicat cu mai mult interes măsurile agrotehnice. Drept urmare, recoltele lor au fost mai mari decît ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale. La grîu, de pildă, colectiviștii de aici au obținut în medie 1.750 kg. la ha., la orz 1.900 kg. la ha., la porumb 2.320 kg. boabe la ha., iar la cartofi 19.000 kg. la ha.

Zilele trecute, membrii acestei gospodării colective s-au adunat să-și împartă veniturile anuale. Ei au primit pentru o zi-muncă 8 lei, 15 kg. cereale, 8.300 kg. cartofi, 0,100 kg. fasole, 7 kg. sfeclă furajeră și alte produse agricole care, împreună cu celelalte venituri realizate pînă acum, totalizează suma de 68 lei pentru fiecare zi-muncă.

Printre cei care s-au dovedit mai harnici și au luat produse mai multe sînt colectiviștii Iosif Bartok și Adam Juj. Primul a primit pentru cele 419,55 zile-muncă efectuate 3.357 lei, 6.293,25 kg. cereale 3.482,65 kg. cartofi, 731 kg. fîn, 10 kg. brînză, etc. iar celălalt a primit 3.075 lei, 5.765,70 kg. cereale, 3.180,54 kg. cartofi, cît și alte produse agricole.

PENTRU BUCURIA CELOR MICI

Se apropie Anul Nou? Sau se sărbătoresc cei trei ani de viață ai copilului din fotografie? Poate și una și alta. Tînăra mamă a intrat cu băiețelul ei la secția de jucării a Magazinului Universal București. Și bucuria copilului e evidentă, față de Moș Martin, mare și grav, care-l privește totuși prietenos și întrebător pe micul client: Mă iei acasă, la tine?

Foto: A. CONSTANTINESCU

Să fie respectată mai întîi Carta O. N. U.

Actualitatea internațională

Adunarea Generală a O.N.U. a trecut la examinarea unei noi probleme. Este vorba de proiectele de rezoluție prezentate Adunării din partea a 16 țări din America Latină și a Spaniei, proiecte care susțin necesitatea modificării Cartei O.N.U. în scopul sporirii numărului membrilor Consiliului de Securitate, al Consiliului economic și social și al Tribunalului internațional. Autorii susamintitelor proiecte, ca și cei care le susțin cu aprindere, invocă drept principal motiv al acestor revendicări faptul că dezvoltarea O.N.U. — în prezent organizația numărînd 80 de țări membre — ar trebui însoțită de o sporire corespunzătoare a numărului membrilor principalelor sale organisme. In acest fel, susțin ei, O.N.U. ar reprezenta mai complet și mai just diferitele zone geografice și ar putea să-și îndeplinească mai bine sarcinile ce-i stau în față.

De la prima vedere s-ar părea că inițiatorii modificării Cartei O.N.U. au de partea lor dreptatea. Și această impresie persistă atît timp cît revendicările lor sînt privite deslipite de o seamă de factori caracteristici pentru activitatea marii organizații internaționale. De îndată însă ce propunerea de a reviziu Carta O.N.U. este privită prin prizma celor petrecute în ultimii ani în cadrul O.N.U. cît și a felurilor urmările de cei care se pronunță în favoarea acestei revizuiri, devine tot mai limpede că la mijloc este vorba de o nouă manevră îndreptată împotriva țărilor socialiste, a intereselor lor vitale.

Incercările de a modifica Carta O.N.U., sub pretextul că beneficiind de un număr sporit de membri în principalele sale organisme, O.N.U. ar putea contribui în mai mare măsură la consolidarea păcii în lume, nu rezistă criticii cituși de puțin. Cine nu știe bunăoară că principiile cuprinse în Cartă corespund pe deplin nevoilor acestei organizații și că numai aplicarea lor cu strictețe este în măsură să asigure sporirea eficacității O.N.U., creșterea prestigiului ei. Pe de altă parte nimeni n-ar avea nimic de obiectat împotriva lărgirii componenței diferitelor organisme ale O.N.U. dacă, această lărgire s-ar efectua respectîndu-se întocmai prevederile Cartei și ale acordului stabilit la Londra în cursul anului 1946 cu privire la justa reprezentare a țărilor pe baza criteriului geografic. Aceasta ar spori posibilitățile țărilor socialiste printre care și R. P. Romîne de a participa și mai activ în aceste organisme.

Din nefericire însă, trebuie să constatăm că tocmai acele țări care astăzi susțin cu atîta tărie necesitatea revizuirii Cartei pentru ca O.N.U. să reprezinte mai just diferitele zone geografice sînt acelea care încalcă în mod intenționat criteriul geografic și încearcă pe toate căile să lipsească țările socialiste de locurile ce le revin de drept în O.N.U. In afară de faptul că marea Chină populară cu populația ei de 600 milioane de oameni nu este reprezentată în Consiliul de Securitate, în ultima vreme o serie de alte exemple au venit să se adauge ilegalităților săvîrșite de cei care acționează împotriva spiritului de înțelegere și colaborare între popoare.

Sînt încă vii în memoria tuturor împrejurările în care Filipinele, țară situată la mii de kilometri depărtare de R. P. Romînă a ajuns să ocupe locul care revine de drept uneia dintre țările Europei răsăritene. Manevrele prin intermediul cărora S.U.A. și alte țări subordonate lor au adus lucrurile pe această cale, nu mai lasă nici o îndoială asupra adevăratelor țeluri ale acelora care susțin sus și tare sporirea numărului membrilor nepermanenți ai Consiliului de Securitate. Deși în ianuarie 1946 s-a realizat un acord pe cuvînt de onoare, după care din cele șase mandate ale membrilor nepermanenți ai Consiliului de Securitate, unul trebuie să revină permanent unei țări a Europei răsăritene, S.U.A. și-au călcat angajamentul luat exercitînd presiuni asupra unor delegații, pentru ca acestea să susțină candidatura Filipinelor. Numai așa se explică faptul că la 7 decembrie Filipinele, devenită peste noapte țară a Europei răsăritene, a ocupat locul ce revenea de drept R. Cehoslovace.

Ținînd seama de cele de mai sus poporul nostru respinge manevrele acelor care sub lozinca revizuirii Cartei încearcă să împingă O.N.U. pe un drum primejdios încălcînd drepturile popoarelor din țările socialiste. El cere înainte de toate respectarea principiilor Cartei.

NICOLAE N. LUPU

In regiunea Craiova

Arăturile de toamnă sînt pe terminate

CRAIOVA. — (de la corespondentul nostru). Spre deosebire de alți ani, cînd îndată după căderea primei zăpezi țăranii muncitori au încetat aproape orice activitate, în prezent, deși ne aflăm spre sfîrșitul lui decembrie, pe ogoarele regiunii Craiova se muncește încă de zor.

Pe tarlalele întinse ale gospodăriei agricole colective din comuna Poiana Mare, raionul Calafat, brigada tractoristului Aurel Vărtiș muncește de zor pentru a termina ultimele hectare de arături adînci de toamnă, iar în comunele Radovanu din raionul Segarcea, Perișoru din raionul Băilești și în multe altele, zeci de țărani muncitori dau zor pentru a nu lăsa nici un ogor nearat.

Pînă acum în întreaga regiune au fost efectuate arături adînci de toamnă pe o suprafață de peste 350.000 hectare, ceea ce înseamnă 86,5 la sută din prevederile planului.

In cuprinsul raioanelor Gura Jiului, Strehaia, Novaci, planul arăturilor de toamnă a fost realizat în întregime, iar în raioanele Filiași, Băilești, Amaradia, Vînju Mare, planul a fost realizat în proporție de 97—99 la sută.

In pag. III-a

Cei mai buni fii ai poporului sînt propuși CANDIDAȚI AI F. D. P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională

Gospodăresc cu grijă orașul

BAIA MARE. — (de la corespondentul nostru). Un cetățean care n-a vizitat de cîțiva ani orașul Baia Mare rămîne acum impresionat de schimbările care au avut loc aici. Pe fiecare stradă au apărut clădiri noi, s-au construit blocuri și locuințe individuale, s-au deschis noi magazine și instituții de cultură, iar străzile și trotuarele sînt mai îngrijite. Numai în ultimii doi ani s-au construit 634 locuințe individuale, majoritatea cu împrumuturi de la stat și peste 500 apartamente în blocuri muncitorești.

In anul acesta s-au dat în folosință aproape 130 de apartamente noi și altele sînt în construcție. De asemenea s-au deschis 13 unități comerciale noi, s-a construit școala din cartierul Hotvon și altele.

La îndemnul comitetului executiv orășenesc, deputații și alegătorii au participat activ la înfrumusețarea orașului. Din inițiativă proprie și prin muncă voluntară ei au executat anul acesta lucrări gospodărești în valoare de aproape 500.000 lei.

Insemnări din Moscova

CÎTE CEVA DIN CEEA CE-I MARE

M-am întrebat deseori la Moscova de ce i s-o fi zicînd „Balșoi" — adică cel mare — doar unui singur edificiu; căci, la urma urmei, nu numai vestitul teatru își merită calificativul. Balșoi, adică mare, e și galeria Tretiakov, de-o măsură e și Universitatea Lomonosov, „balșoi" sînt și străzile și circulația și magazinele și bibliotecile, așa cum „balșoi" e toată viața Moscovei.

Universitatea Lomonosov cel puțin, de la prima cunoștință, uluiește prin proporții. Un drum prin pămînturile pe care-s așezate construcțiile echivalează cu o plimbare prin cel mai mare parc al Capitalei noastre (cifre statistice arată că cele 320 de hectare pe care-i situată Universitatea Lomonosov reprezintă de 15 ori mai mult decît așezarea binecunoscutei universități americane din Columbia). De la intrare, clădirea principală nu poate fi cuprinsă într-o privire (înălțimea corpului central suie amețitor, la peste două sute de metri — are 32 de etaje — și lărgimea se extinde pe spații, din ochi, incomensurabile). Dar calificativul de mare nu poate fi îndreptățit numai de proporția exterioarelor. Indispensabilă se vede a fi de aceea o vizită în interiorul acestui gigant.

Să luăm în considerație, odată ce am pășit prin holurile de marmoră, am trecut prin colonade severe și elegante și am urcat largile scări albe, strălucitoare, cîteva cifre: bunăoară numărul încăperilor, socotit la 45.000. De-ar fi să zăbovești în fiecare încăpere numai două minute ți-ar trebui peste 60 de zile și 60 de nopți să le străbați pe toate. Și trebuie ținut seama că nu-s toate deopotrivă. Unele săli — cum ar fi aula mare — are o capacitate de 2000 de locuri, cele 148 de amfiteatre și cele 1000 de laboratoare sînt de asemenea surprinzător de vaste. Ceea ce poate fi apreciat mic — din cele cîte am putut vedea — sînt camerele studenților. Dar și aici e vorba de un „mic" foarte relativ. O „mică" cameră studențească este cît o cameră obișnuită de hotel: are un divan, un birou, o bibliotecă, un dulap în perete. Camerele sînt grupate cîte două și au, în comun, un vestiar, cameră de baie, toaletă. Fiecare odaie are sonerie pentru telefon și difuzor. Mobilierul e simplu, de concepție modernă, dar de excelentă calitate — și lemnul și tapițeriile și covoarele. „Mici" se numesc aici, în universitate, și sălile de primire de la fiecare etaj. De fapt sînt niște săli largi, ca niște săli de cinematograf, înzestrate cu pian, aparat de televiziune, fotolii confortabile, mesuțe, etc. (I se spune mică — unei atari săli de primire probabil în comparație cu clubul care, în afara sălii de dans, are o elegantă sală de spectacole, mai mare decît cea a teatrului „Comedia" din București).

Răzbind, cu unul din cele 113 ascensoare spre înălțimile corpului principal, într-o iuțeală asemenea celei a ascensoarelor din mine, mă gîndeam la imensitatea construcției și la cei 27.000 de studenți și peste 2000 de profesori ai universității. Firește aveam de-a face cu populația unui orășel, care trăiește și lucrează în acest excepțional confort și lux. Nu degeaba un cunoscut din Moscova, care ne însoțea în excursia noastră, îmi spunea rîzînd:

— Universitatea Lomonosov îți lasă totdeauna un regret

— De ce? — am făcut eu mirat.

— Simplu, fiindcă te-ai născut prea devreme și n-ai putut apuca atari condiții de studiu și studenție...

Comparam revărsările de marmoră, de aur, de cristale și scumpe podoabe văzute la Universitate cu colecția uluitoare de la Palatul armelor din Kremlin. Priveam odăjdiile scumpe ale mitropoliților moscoviți, cusăturile măiestre rusești, persane, arabe, europenești cu fir de aur, de argint și platină, șeile de călărie și hamurile împodobite cu șiraguri de perle, potcoavele și caretele de argint curat ale celor care, la paradă, purtau trunurile împărătești, veșmintele și sculele de ceremonial bătute cu roșii rubine, palide topaze, smaragde verzi, și peruzele albastre ca floarea de cicoare, caleștile țarilor și țarinelor care depășesc fantasticul basmelor, și-mi ziceam că fastul e tradițional. Există un „însă" — esențial cred — în aprecierea pomenitei tradiții. E de fapt răspunsul la o întrebare pe care oricine poate să și-o pună: cui folosea și cui folosește fastul, monumentalul arhitectonic, scumpa împodobire a interioarelor? De mult, pe timpul țarilor, foloseau capiștelor marei împărății și celor care viau în umbra pajurei bicefale. Serviciile de masă englezești, făcute din argint masiv, grele de mii de kilograme, slujeau cneazului Potiomkin, favoritul țarinei. Altele, asemenea, erau daruri imperiale, primite sau oferite, unora de-o seamă. Astăzi la „Lomonosov", printre coloanele de marmură, umblă studen-

VIRGIL DANCIULESCU

(Continuare în pag. 2-a)

In spiritul prieteniei romîno-sovietice

MOSCOVA. — Agerpres: Zilele trecute în cadrul ciclului „Călătorii în țări străine", inițiat în vederea Festivalului Mondial al Tineretului ce va avea loc la Moscova anul viitor, profesorii și elevii clasei a 3-a, aparținînd școlii medii nr. 468 din Moscova, au organizat o manifestare a prieteniei romîno-sovietice. In prezența a numeroși părinți, elevi și profesori, unii dintre elevii merituoși ai clasei au făcut timp de o jumătate de oră în fața hărții R.P.R. o reușită descriere a așezării geografice a țării noastre, a bogățiilor naturale, precum și a dezvoltării pe drumul socialismului în anii puterii populare.

FONDUL DIRECTORULUI ȘI POSIBILITĂȚILE DE A FI FOLOSIT

La uzinele „7 Noiembrie" din Craiova o bună parte din fondul directorului nu poate fi cheltuită

S-a mai scris în ziarul nostru despre o seamă de deficiențe existente în ceea ce privește repartizarea fondului directorului. Aceste deficiențe apar cu și mai multă claritate dacă analizăm situația concretă existentă într-o întreprindere.

Uzinele „7 Noiembrie" din Craiova sînt una dintre unitățile fruntașe ale industriei noastre. Ca și în anii trecuți, colectivul de muncă de aici și-a îndeplinit înainte de termen sarcinile planului anual, realizînd în bune condițiuni indicii de plan. Această situație favorabilă a permis întreprinderii să poată beneficia de fondul directorului în sumă de 321.000 lei.

Din păcate, numai o parte din această sumă poate fi cheltuită. Ca și în anii trecuți, din cauza rigidității indicațiilor asupra cheltuirii fondului directorului, întreprinderea se vede în imposibilitate de a folosi circa 30% din suma totală alocată, bani cu care ar fi putut, de pildă, să amenajeze un staționar sau o casă de odihnă.

O incursiune prin tainele fondului directorului

Pentru a explica mai bine faptul că o întreprindere (și nu singura) este lipsită de posibilitatea de a folosi în întregime fondul directorului, este necesar să intrăm puțin în amănuntele defalcării acestui fond, așa cum au fost ele stabilite prin instrucțiunile din 1955 ale Ministerului Finanțelor. Potrivit acestor instrucțiuni, fondul directorului este împărțit pe capitole, unele din ele limitate procentual la o parte din suma globală alocată, altele nelimitate.

Capitolele limitate procentual sînt următoarele: măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale salariaților (40%), acțiuni culturale și sportive (12%), premii bănești (10%). In total deci 62% din totalul fondului directorului. Experiența întreprinderilor arată că tocmai aceste capitole, limitate prin instrucțiuni, sînt singurele care pot fi folosite în mod eficace.

Pentru exemplificare, să vedem în ce scopuri pot fi cheltuite celelalte sume din fondul directorului. In primul rînd pentru acoperirea cheltuielilor de stimulare morală (insigne, fanioane, fotografii pentru panouri). Desigur un lucru util. Dar pentru ei nu e necesar să se cheltuiască decît cîteva mii de lei, oricîte insigne și fanioane s-ar cumpăra.

Mai departe. Se prevăd recompense materiale pentru fapte excepționale, precizîndu-se că este vorba de prevenirea catastrofelor, incendiilor, inundațiilor, etc. Din fericire, întreprinderea n-a avut ocazia nici în acest an, nici în anii trecuți să recompenseze pentru asemenea fapte.

Conform instrucțiunilor Ministerului Finanțelor se prevede că fondul directorului se poate folosi și pentru acordarea de ajutoare individuale. Se arată însă că acest lucru este valabil numai dacă ajutoarele nu sînt reglementate pe altă cale legală. Lucru care de fapt aproape că anihilează posibilitatea acordării de ajutoare din fondul directorului. Căci dacă un salariat e bolnav primește ajutor din partea Asigurărilor Sociale; dacă are un deces în familie, primește ajutor de înmormîntare, etc. Iată deci că nici în această privință întreprinderea despre care discutăm n-a avut posibilitatea legală să folosească vreun leu.

In sfîrșit, se prevede posibilitatea cheltuirii unor sume pentru cantină. Desigur un lucru bun. Dar și aici instrucțiunile delimitează cadrul în care se poate folosi fondul directorului: exclusiv pentru dotarea cantinei, nu pentru acoperirea unei părți a costului mesei sau pentru alte cheltuieli. Cantina de la „7 Noiembrie" a primit iar veselă nouă, mobilier nou, cuptoare moderne, dar tot au mai rămas vreo 40.000 lei necheltuiți.

Și iată de ce o bună parte din fondul directorului nu poate fi cheltuită. Soldul se raportează de la un an la altul și tot de la un an la altul se mărește.

Cîteva propuneri

Din discuțiile purtate cu o seamă de cadre de conducere din întreprindere au reieșit o seamă de propuneri în legătură cu utilizarea fondului directorului.

Un exemplu îl oferă de pildă capitolul recompenselor pentru fapte excepționale. Actualele condiții pentru folosirea sumelor alocate acestui capitol îl face aproape prohibitiv. In schimb, întreprinderea s-a lovit de imposibilitatea de a răsplăti pe unii salariați ai săi pentru eforturi deosebite pentru realizarea planului. Este de pildă cazul achizitorilor de la aprovizionare care adesea în condiții grele au salvat producția fabricii, aducînd pe acoperișurile vagoanelor lăzi cu materiale strict necesare. Se pune deci problema lărgirii posibilităților de acordare a recompenselor.

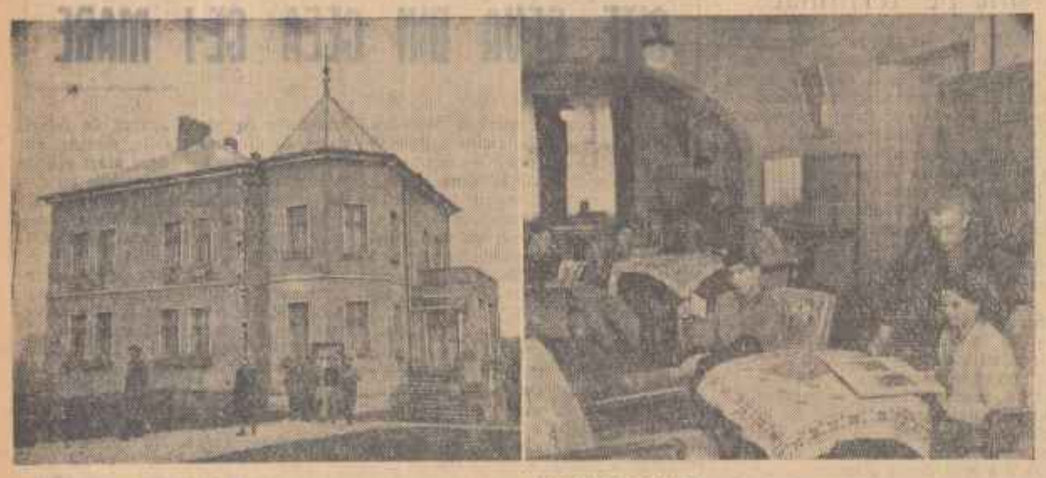
S-au făcut propuneri pentru crearea posibilităților de recompensare a unor salariați din afara întreprinderii, dar care aduc servicii importante întreprinderii. Intr-o perioadă în uzine se simțea o lipsă acută de rulmenți. Dînd dovadă de o deosebită înțelegere pentru nevoile întreprinderii, un salariat al uzinelor „Steagul Roșu" din Orașul Stalin a încărcat două lăzi de rulmenți într-o trăsură, a plecat la gară și a expediat fără întîrziere lăzile spre Craiova, salvînd uzinele „7 Noiembrie" dintr-o situație dificilă. Din lipsă de forme legale, uzinele „7 Noiembrie" nu au putut plăti nici măcar costul transportului cu trăsura.

Contabilul șef al uzinelor ne-a ridicat problema desființării capitolului „premii bănești" din cadrul fondului directorial. Argumentele invocate sînt interesante. In primul rînd se dublează în mod inutil sistemul de premiere din fondul de salarii, fără a exista un criteriu bine determinat pentru acordarea de premii. Aceasta face ca premiile să se acorde după criterii arbitrare, adesea făcîndu-se abuzuri, ceea ce mai mult nemulțumește decît ajută. Sumele alocate drept premii ar putea fi folosite mai just pentru ajutoare în cazuri grele (lăsîndu-se la latitudinea conducerii și sindicatului stabilirea de la caz la caz a necesității acordării de ajutoare), precum și pentru diferite alte scopuri legate de ridicarea nivelului de trai al salariaților.

Socotim că aceste propuneri care pot fi sintetizate în „mai multă libertate de acțiune în minuirea fondului directorului de către conducerile de întreprinderi", merită a fi studiate de către organele competente.

PAUL MARIAN

CLUBUL CENTRAL C. C. S. DIN PREDEAL

Oamenii muncii care vin să-și petreacă concediul de odihnă la Predeal, găsesc azi în stațiune și un club central, frumos, bine amenajat. În răgazul dintre excursiile pe munți sau plimbările prin împrejurimi, cei veniți la odihnă frecventează cu plăcere și interes sălile unde pot face lectură, juca șah etc.

În citișee: Un aspect al clubului și unul din sala de lectură.
Foto: NICU VASILE

MEDEEA ÎȘI SCHIMBĂ ÎNFĂȚIȘAREA

Într-un cartier din Constanța

Dinspre mare, un vînt iute mînă roiuri, roiuri de fulgi acoperind litoralul cît vezi cu ochii, cu un strat gros de vată.

Pe un asemenea timp, mă aflam cu cîtva timp în urmă, la marginea de apus a orașului Constanța, acolo unde cartierele se înșiruie ca niște canaturi ale unei fețe de masă. După ce străbătusem o bună bucată a drumului ce duce la Murfatlar, am cotit la stînga, peste linia ferată ajungînd în felul acesta la primele case ale unui cartier constănțean — Medeea. Ca și celelalte cartiere — Tăbăcărie, Filimon Sîrbu, Coiciu, Palaz — Medeea se află la o distanță apreciabilă de oraș. Unele cartiere se leagă de oraș printr-o șuviță de case, Medeea însă este izolată.

Am pătruns în acest cartier cu gîndul să văd cum arată fața cartierului, cum se înfățișează străzile pavate astăvară. Zăpada însă acoperise totul. Și de sus, din înalturi, minați de vînt, mereu alți fulgi de zăpadă se adăugau celor căzuți.

În drum am întîlnit un bărbat între două vîrste. Îl întreb și nu știe să-mi spună de unde vine numele cartierului. E de mirare, fiindcă acest cartier a pornit a se înfiripa acum 30-35 de ani, cînd Miron Neagu și-a cumpărat pămînt și a zidit prima casă. În jur s-au mai clădit alte case astfel că în vreo cîțiva ani crescuse un pîlculeț bun de așezări omenești. S-au instalat aici, oameni care fac servici la calea ferată și în port, oameni din aceia ce pleacă cu lădița cu mîncare azi și se întorc mîine sau poimîine.

De la un timp însă, cartierul a încetat să mai crească. Și a stat locului pînă mai acum cîțiva ani, cînd a început a crește din nou. De data asta mai repede.

Astăzi la Medeea locuiesc circa 6.000 de persoane. Mereu apar case și străzi noi. La dispoziția tuturor stau cîteva unități comerciale, biblioteca populară, o școală.

La deputata cartierului

O discuție cu deputata Maria Neamțu, aleasa cartierului, este o încîntare. Pe strada Despot Vodă, la nr. 12, dacă vei ciocăni, vei fi primit imediat. Deputata, o femeie de peste 50 ani, cu părul înălbit cu privirea blîndă, te întîmpină bucuroasă în casă, într-un dulăpaș am văzut cărțile ce le citește: cărți multe. Am avut îndrăzneala să i răscolesc cărțile. Erau cărți ce trebuiau predate bibliotecii: „Poetul" de Kaplev, „Nuvele" de Prosper Merimée, etc. În plimbarea de pe ulițele cartierului, ea-mi arăta, punctînd cu arătătorul locurile unde va trebui să fie școala cea nouă, viitorul local al căminului cultural.

Siguranța cu care vorbea dădea să se înțeleagă că tot ce s-a hotărît se va înfăptui. Locuitorii din Medeea au dovedit-o de multe ori. Cartierul Medeea este opera lor, fiindcă ei sînt zidarii care-și construiesc zilnic casele, ei sînt zugravii care le înfrumusețează, ei sînt pietrarii care fac străzile practicabile.

Mergînd repede, prin pîcla deasă a fulgilor, am întîlnit-o și pe doctorița Lia Bădescu. Marea ei pasiune: copiii. Pentru ei cutreieră cartierul pe o așa vreme. Pentru asta este atît de mult iubită și apreciată. Zilnic, fie ploaie, ninsoare sau arșiță, ea este în cartier, îngrijind copiii cu adevărată dragoste de mamă.

Mai sînt multe de făcut

Cartierul Medeea nu este arătos. Aici nici o casă nu are etaj, nimic nu atrage în mod deosebit atenția, decît oamenii. Am stat de vorbă cu mulți care mi-au vorbit despre trecut și despre prezent. Paralela între aceste două stadii temporale a survenit în mod aproape automat, în discuții, oamenii au pomenit și de lucrurile bune care s-au făcut în cartier, ca și de greutățile pe care le întîmpină. Construit la kilometri depărtare de oraș, cartierul Medeea suferă din cauza legăturilor sale cu orașul, din cauza mijloacelor de transport. Pînă în oraș trebuie trecute cinci bariere de cale ferată, din care cel puțin una este închisă. Depozitul de lemne e departe, la Palaz, cale de 3 km. Autobuzele nu pot dovedi să transporte călătorii; lipsește un post telefonic. Cîte nu sînt încă de făcut? Acestea sînt greutăți pe care oamenii sînt siguri că nu le vor mai întîmpina și pe care sfatul popular orășenesc este bine să și le mai amintească.

Cetățenii acestui modest cartier, o adevărată lume de acari, iochiști, hamali de porți, trăiesc astăzi o viață neîntîlnită pînă acum. Căci cine erau mai amărîți pînă mai ieri decît ceferiștii și muncitorii din port? Deunăzi familiile Bălătescu, Boruz și altele au primit salarii sporite, ajutor pentru copii. Numărul foilor de călătorie gratuită cu trenul a sporit; au primit înlesniri în privința cumpărării uniformelor școlare pentru copii. Sînt măsuri care au venit doar de cîtva timp, adăugîndu se altora de același fel.

— La primăvară, a spus deputata, facem aici la Medeea, un adevărat șantier. Avem atîtea și atîtea de făcut.

În vorbele deputatei și în faptele cetățenilor trebuie să te încrezi. Cartierul acesta are un viitor frumos.

CONST. SIRBU

Premiații concursului pentru amenajarea Pieții Bălcescu

Juriul concursului inițiat pentru amenajarea pieții N. Bălcescu din București prezidat de arh. Octav Doicescu, examinînd lucrările prezentate a decernat următoarele premii: Premiul I și II, ex aequo proiectele prezentate de arhitecții: T. Elian C. Furmuzache, S. Grinberg, P. Macovei, A. Teodorescu, V. Astan, C. Hacker, D. Ioanovici. Aceștia, împreună cu arhitecții: P. Georgescu, A. Ghinescu, T. Stănescu, D. Slavici au obținut și premiul III. Au fost acordate mențiuni unui număr de 22 arhitecți.

Proiectele premiate vor fi expuse de „Uniunea Arhitecților".

Posta JURIDICA

MARGARIT GHEORGHE, comuna Talea, raionul Cîmpina, ALEXANDRU COMAN, comuna Găuri, raionul Vrancea și IANCU F. DINU din comuna Băsești, raionul Drăgănești-Olt ne întreabă dacă articolul 28 din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1509/953 se aplică și în mediul rural.

RĂSPUNS: Articolul 28 litera b din Hotărîrea de mai sus arată că din chiria respectivă după scăderea impozitelor și taxelor aferente imobilului respectiv datorate pe anul în curs, se va vărsa la dispoziția sfatului popular local, o cotă de 70 la sută pentru imobilele proprietate particulară, folosite pentru orice destinație în afară de locuințe. Textul de mai sus, nu face nici o deosebire între imobilele situate la oraș și cele de la țară, astfel că această cotă de 70 la sută din chirie se datorează indiferent de locul unde este situat imobilul.

Pentru a verifica interpretarea dată ne-am adresat Ministerului Finanțelor, care prin adresa nr. 111490/956, ne arată că articolul 28 litera b din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1509/953 se aplică și în mediul rural.

În aceeași adresă se menționează că acest punct de vedere este însușit și de Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale.

MITU ANDREESCU, str. Bartok Bela 15, Craiova, ne arată că are vîrsta de 79 ani și 55 ani vechime în timpul muncii și ne întreabă ce dovezi trebuie să producă, pentru a dovedi vechimea în timpul muncii.

RĂSPUNS: Vechimea în timpul muncii se dovedește astfel: 1/cu acte oficiale elaborate de instituții sau întreprinderi de stat; 2/ dovezi eliberate de circumscripțiile financiare din care să rezulte perioada pentru care s-a plătit impozitul pe salarii; 3/ pentru timpul servit înainte de 1 ianuarie 1949, cu dovezi de vechime eliberate înainte de 11 iunie 1948 de întreprinderile particulare, dacă aceste dovezi poartă antetul, semnătura, ștampila întreprinderii și data eliberării, sau cu martori care să fi lucrat împreună cu cel ce cere pensionarea în întreprindere și în perioada respectivă.

IORDAN ILIE — Brăila, ne întreabă dacă muncitorii care lucrează în marina comercială fluvială se bucură de majorarea salariilor.

RĂSPUNS: Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 2235/1956 prevede că muncitorii din transporturi navale vor avea cu începere de la 1 noiembrie 1956 un salar tarifar minim de 395 lei lunar.

E. MARINESCU, comuna Brabova, regiunea Craiova, ne cere să-i răspundem la următoarele întrebări:

1. Sînt pensionar de invaliditate de gradul III și primesc pensia de la secția de prevederi sociale. De unde primesc alocația de stat pentru copii?

2. Fiind pensionar, mai pot ocupa un serviciu?

RĂSPUNS: 1.În conformitate cu dispozițiunile decretului nr. 572/1956, primiți alocația de stat odată cu pensia prin secția de prevederi sociale.

2. Ca pensionar de invaliditate de gradul III, aveți dreptul să cumulați pensia cu salariul, adică să ocupați un serviciu.

CITITORII NE SEZISEAZĂ

După cum este afișat chiar pe ușa de la intrare, programul de lucru al salariaților de la sfatul popular al orașului Iași se încheie în orele 15. Cu 20—30 minute înainte de terminarea zilei de lucru însă, o bună parte din funcționari se îndreaptă către cantină, birourile rămînînd în majoritatea lor goale. Cetățenii care vin în acest timp cu diverse treburi la sfatul popular, sînt nevoiți de la ușă sub pretextul că „s-a terminat serviciul", ne scrie cititoarea Florica Benea.

Ce părere are comitetul executiv despre această situație?

Și în comuna Rădășeni din raionul Fălticeni se găsesc fumători, ca în orice altă parte a țării, ne informează cititorul Costică Florea. Se pare însă că Uniunea Regională a cooperativelor de consum Suceava, nu ține seama de acest lucru, deoarece nu numai comuna Rădășeni dar întregul raion Fălticeni suferă din cauza lipsei de țigări de orice fel. Micile cantități de țigări și chibrituri care vin uneori, nu apucăm nici să le vedem, căci gestionarul cooperativei le păstrează pentru el și prieteni. Ar fi de dorit ca U.R.C.C. Suceava să repartizeze raionului nostru cantități indestulătoare din aceste produse.

Una dintre întreprinderile cele mai bine înzestrate din orașul Cluj este uzina „Tehnofrig" înzestrată cu hale de lucru largi, luminoase, cu mașini moderne, va poseda și o curte interioară bine amenajată, cu pavaj și cu ronduri de flori. Mai mult chiar: conducerea întreprinderii s-a îngrijit și de executarea unui trotuar pe strada din fața uzinei. Sfatul popular orășenesc însă — după cum ne sesizează tov. Victor Zek — nu s-a îngrijit să prelungească acest trotuar pe str. Fabricii de Chibrituri, pînă în colțul străzii Gării, din care motiv circulația muncitorilor de la alte întreprinderi înconjurătoare este anevoioasă. Se impune de urgență remedierea acestei lipse.

CITE CEVA DIN CEEA CE-I MARE

(Urmare din pag. 1-a)

ții — copiii colhoznicilor și muncitorilor sovietici — umblă tineri care își încep viața înstrunîndu-se în condițiile inimaginabile omului de rînd înainte de Marea Revoluție. Căci nu o familie, ci un sat întreg de pe moșia lui Potiomkin n-ar fi izbutit, punînd laolaltă ban cu ban, să trimită un tînăr — să fi fost el și genial — ca să studieze în condiții cel puțin apropiate celor de la Universitatea „Lomonosov" din Moscova de azi. E și în această privință vizibilă îndreptarea spre alte scopuri a marilor avuții: nu pentru cîțiva ci pentru cei mulți. Căci este Universitatea „Lomonosov" operă unică, strălucitoare ca și cununa țarilor la încoronare; dar nu-i podoaba unui orbitor ceremonial, ci condiție de viață și învățătură pentru un oraș studențesc.

Același lucru se poate spune și despre metropolitanul Moscovei, sau mai precis despre faimoasele sale stații unde se întîlnesc, în felurite ambianțe arhitectonice, granitul și marmora, ceramica și porțelanul, smaltul și cristalul, arama și bronzul. E vorba și-n acest caz de fast și lux. Unele stații par săli de recepție din palate regești, altele ar putea deveni încăpătoare săli de spectacole, cu toate că sînt la cîțiva zeci de metri sub pămînt.

Moscoviții, în ciuda faptului că-l frecventează zilnic, uneori chiar de două, trei ori pe zi — și metroul transportă cotidian aproape 3 milioane de pasageri — îl privesc cu admirație și oricît ar fi de grăbiți, se opresc să-ți dea explicații. Par bucuroși să afle că pentru marea construcție a apărut un nou admirator, venit cine știe din ce parte a lumii. Acest monument al Moscovei contemporane, al Moscovei socialiste, capătă valoarea monumentală — în ciuda faptului că slujește ca simplu mijloc de transport în comun — aș îndrăzni să spun, în primul rînd, prin semnificație. El slujește unui număr imens de oameni; or, pentru aceștia, pentru plăcerea lor de cîteva clipe, puterea sovietică a clădit un imens palat subteran.

Dar să revin la cele ce spuneam în primele rînduri ale reportajului de față. Oare nu-i nedrept ca un singur edificiu moscovit să poarte calificativul de mare? La urma urmei „balșoi" e și universitatea, mare e și metropolitanul, mari sînt atîtea la Moscova. Probabil că oamenii sovietici nu lansează calificative din modestie și poate pentru a nu crea o altă dificultate: aceea de a avea la tot pasul edificii care după nume poartă adjectivul mare. Căci multe ar trebui să-l capete. Mă gîndesc de pildă la Biblioteca Lenin, la cele cîteva milioane de volume puse în rafturi care au o lungime cît un drum din București la Sinaia, la cei 5000 de cititori dintr-o zi. N-ar trebui să se numească că „marea bibliotecă"? Dar exemplul nu-i singurul, mai sînt cu zecile. Așa că la întrebarea pe care nu odată mi-am pus-o, m-am gîndit c-ar mai fi un răspuns: cînd a fost făcut „Balșoi teatr", acum poate 175 de ani, în Moscova caselor de bîrne și-a cîștigat monumente, clădirea cu fronton grec dominat de-un imens cvadrige mînat de Apollon, va fi zguduit viziunea urbană a moscoviților, drept care vor fi numit teatrul — spre deosebire de celelalte — „Balșoi" — cel mare. Or, Universitatea „Lomonosov", metropolitanul, biblioteca „V. I. Lenin" nu mai pomesc oricît de colosale ar fi. Moscoviții de azi au o altă optică: cea a oamenilor din capitala țării care construiesc comunismul. Și ar mai fi de adăugat: dacă Teatrului Mare i s-a spus „mare" spre a-l deosebi de altele mai mici, metropolitanului Moscovei, Universității „Lomonosov", nu-i nevoie să i se dea denumiri anume care să le deosebească de altele. De ce? Fiindcă sînt unice; și nu numai la Moscova.

VIRGIL DANCIULESCU

Prilej de bilanț și de îmbunătățire a muncii

Acum, cînd au rămas doar puține file în calendarul acestui an, în diverse sectoare de muncă se analizează rezultatele obținute, căutîndu-se căile de îmbunătățire a muncii. În acest sens, Ministerul Culturii a organizat o consfătuire pe țară, avînd drept scop discutarea problemelor ce se pun în sectorul muzeistic. La această consfătuire de două zile, au participat conducătorii muzeelor, reprezentanți ai institutiilor științifice în frunte cu Academia R.P.R. și cu Institutul de istorie a P.M.R., șefi ai secțiilor culturale regionale și alți activiști culturali. Referatele și discuțiile au urmărit să găsească cele mai potrivite mijloace pentru creșterea activității în muzeele științifice din țara noastră.

Ministerul Culturii și Consiliul Central al Sindicatelor au organizat o consfătuire pe problemele brigăzilor artistice de agitație. Instructorii brigăzilor artistice fruntașe, directorii caselor regionale de creație, metodiștii caselor de creație, secretarii cercurilor literare, creatorii de programe, s-au adunat cu acest prilej spre a discuta metodele realizării unei și mai mari dezvoltări a mișcării artistice de amatori. Această consfătuire va fi urmată de alte două, care vor lua în discuție problemele coregrafie și muzică corală și instrumentală ale mișcării artistice de amatori.

CRONICA FILMULUI

„Asasini fără voie"

Un film francez, cu o temă atît de anemică, încît pînă la urmă se și stinge, acoperită de vacarmul unor peripeții, răsunătoare în economia intrigii. O aventură care ar fi fost în ea însăși vrednică de universul grav și zidicol în același timp al unui roman foileton, dacă spiritul galic al scenaristului n-ar fi mușat coada finalului, dacă nu în călimara cu venin, cel puțin în substanța corosivă a unui umor oarecum satiric.

Dantela unei înspumate verve țîșnește contururile unei întîmplări în care este prezentă — devreme ce în toate filmele franțuzești e nelipsită — o oarecare melodramă, a cărei mlădioasă făptură se strecoară pe nesimțite, mai mult în umbra culiselor teatrului, cum se spune, decît pe scena inundată de luminile rampei.

Căci ce este sufletul eroului din acest film decît un discret declanșator melodramatic, al unor întîmplări astfel îmbinate încît să constituie sau conținutul jucăuș al unei „cutii cu surprize" sau sursa, ea însăși deloc subtilă, a unor „senzații tari"?

Acțiunea se desfășoară între cele două capete ale intrigii: (unul sortit să fie — cum am spus — un resort melodramatic, iar celălalt, efectul palpitant al celui dintîi) remușcarea ce cuprinde sufletul lui Robert Simonet — mecanicul care la început ezită și apoi mărturisește că reparația în stelerul său a unui automobil nu a fost terminată și că deci călătorii trec prin primejdia morții — și goana în beția vitezei a celor care nu știu ce-i așteaptă.

Nici Robert, nici înspăimîntata sa familie nu bănuiesc aventurile mașinii, ce străbate ca o nălucă șoselele Franței, apropiindu-se de Germania și nici prea-grăbitul erou din automobilul fantomă nu ghicesc căința, tristețea și zbuciumul celui care, fără vrere, i-a împins mai mult spre hotarele dintre viață și moarte decît spre acelea care despart Franța de Germania...

Prin generozitatea și a scenariului și a regiei, spectatorul devine, într-un fel, complicele mut al tuturor eroilor, pentru că numai el știe în fiecare clipă care e situația pe cele două baricade: una în luptă cu spaima, cealaltă atacată de primejdie. Decît că această mărinimie a celor care au realizat filmul nu e deloc dezinteresată, ci descinde, deși abil deghizată, dintr-o viclenie — numită, în această circumstanță, „truc de regie" — o viclenie al cărei mecanism e pus în funcțiune în vederea unui unic scop: întețirea bătăilor de inimă ale spectatorului care pîlpîie cu o emoție crescîndă iluzoriul privilegiu de a fi „în secretul zeilor", cum se spune.

Mașina care gonește halucinant, parcă înghițind fulgerător gigantice hăuri de spațiu, alișind cu coltii unei fiare înveninate de turbare zăgazurile depărtării, are, doamne, în metalica-i burtă, adică în partea de jos, o rotiță cu ghivenți, ce se toi răsucește spre capătul lăsat liber — din nebăgare de seamă — al unui sfredel și care, printr-un „terminus technicus" se numește „pluiță". Așadar, niște oameni, care-și duc nepăsători propriile lor destine, meandrele șoselei, închipuind unduirile unui nesfîrșit șarpe veninos și o biată „pluiță" care împarte, cu o turmă de oi populță pe drum, gloria de a hotărî deznodămîntul acestei drame!...

Exact în clipa în care pluița izbucnește din pintecele mașinii pe caldarîm, sute de oi blajine și de capre speriate barează în orice caz drumul la aș cărui capăt se termină aventura ce durează, nici mai mult nici mai puțin, decît două ceasuri, adică tocmai atît cît și spectacolul.

Am împletit după cum se vede — în narațiunea subiectului și prezentarea în bună parte a regiei care, în afară de grija de a ne reda autentic viața și tipurile de oameni ale unui orășel oarecare din Franța, a avut-o cu deosebire pe aceea de a nu scăpa nici un prilej în stare să stîrnească și să întrețină emoția.

Este de aceea cava strident în tot acest film, în ciuda efortului depus în vederea provocării impresiei firescului. Nici un truc din lume nu poate schimba fundamental lucrurile. Ai senzația netă că asiști la o mare și inutilă risipă de forțe. Ce n-ar fi putut face talentul scenaristului Alex Joffé, interpreții Barbara Laage, Dominique Wilms, Jean-Marc Thibault, Michel André, pe care-l cunoaștem din admirabilul film „Evadații", și regizorul Georges de la Grandière, dacă ar fi urmărit altceva decît emoția cu orice preț?

Obsesia e căutată cu o obstinare vrednică de cauze mai înalte; e ceva lipsit de măsură, o terifiată exagerare care nu se poate să nu înfrunte dezagreabil bunul gust.

Asistăm parcă la o nuntă a cărei cheltuială e cu mult mai mare decît zestrea miresei... E o bătaie de apă-n piuă, sau — de astă dată — în... pluiță...

OSCAR LEMNARU

O scenă din film.

Prin săli de așteptare, în gări

Într-o gară aștepți o „legătură" cu un tren, fie să-ți continui o călătorie întreruptă, fie că abia urmează să pleci la drum. De multe ori aceasta înseamnă ceasuri și ceasuri, în plină noapte, pe ploaie, pe ninsoare, sau pe un ger de crapă pietrele. Cît de necesară devine atunci sala de așteptare a gării a cărei tăbliță indicatoare o cauți cu insistență, din priviri pentru refugiu!

Am vizitat recent sălile de așteptare din gările Ploești, Buzău, Bîrlad, Mărășești, Tecuci și Făurei. Le-am vizitat în mod special, cu o preocupare precisă legată de felul cum sînt amenajate, cum sînt întreținute, cum funcționează. Și trebuie să spunem, pe baza constatărilor făcute, că ele constituie un subiect cu o mare actualitate.

Tratament... clasa II-a

Prin gara Ploești-sud se perindă, în decurs de 24 ore, circa 18.20.000 călători, care de aici pleacă în direcții din cele mai felurite. Pentru toți acești călători, ce zăbovesc mai mult sau mai puțin pe peronul amuntitei gări, există două săli de așteptare: „Sala de așteptare cl. I-a" și „Sala de așteptare cl. II-a". Raportate la numărul de călători, ele sînt cu totul și cu totul insuficiente. După părerea șefului de stație, Nicolae Costea, posibilități de amenajare a unor noi săli de așteptare există abia după cîțiva ani. După părerea noastră însă există și deîndată. Dar pentru aceasta e nevoie de mai mult interes, mai multă inițiativă. Bunăoară, poate îl amenajată sala dintre casele de bilete, care și așa este folosită tot pentru acest scop. Numai că acum călătorii ce o folosesc stau în picioare, se așează pe bagaje sau, la răstimpi, se mai întind și pe jos. Această constatare e valabilă și pentru stațiile Bîrlad, Buzău, Tecuci, Mărășești și Făurei, care au doar o singură sală de așteptare.

Să revenim însă la gara Ploești-sud. Sala de așteptare cl. I-a e încălzită în permanență, e curată și îți face plăcere s-o folosești. Bătrînul Petre Ivan o îngrijește ca pe propria-i casă. O mătură, o aerisește, șterge praful de pe bănci și mese, spală pe jos; pe scurt, călătorii cu bilete cl. I sînt tratați... „clasa întîi".

Dar... mai sînt și călători cu bilete de cl. II-a. Sala de așteptare „rezervată" acestora, arată cu totul altfel. În primul rînd, chiar dacă măsori peronul de la un capăt la celălalt, sala de așteptare n-o găsești. Trebuie să ai norocul să întîlnești un „localnic" care să-ți explice, să te îndrumeze, unde s-o găsești, acolo unde e piasată, la un loc doonic, fără tăbliță indicatoare. Dacă ai apucat s-o găsești și ai intrat n-ai motive să fii mulțumit. Sare deosebire de sala de așteptare cl. I-a, aceasta e neîngrijită, neîncălzită (Prunea Iordache, îngrijitorul ei, parcă nici nu există!), deși unii călători așteaptă aici „legătura" cu trenul spre Oradea, Arad etc., cîte 5-6 ore. „Tratament clasa a doua"? Nu, ci pur și simplu desconsiderare, dispreț, față de acești călători, care zilnic se numără cu mile în gara Ploești-sud.

Dorințe fierbinți și... sobe reci

Vremea e acum mai friguroasă. Pe alocuri a nins, viscolit și a fost ger. Nici nu-i de mirare, căci sîntem doar în iarnă. Ce bine e dacă trebuind să călătorești pe o asemenea vreme, afli la nevoie o sală de așteptare încălzită. După cîte am constatat, gările vizitate sînt aprovizionate din plin cu lemne și cărbuni. Și totuși...

Șeful gării Buzău, tov. Gh. Cornea, la întrebarea „Sînteți aprovizionat cu combustibil?", — ne-a răspuns: „Avem lemne și cărbuni berechet, pentru toată iarna". Într-adevăr așa e. În stația Buzău sînt depozitate zeci de mii de kilograme de lemne și cărbuni și totuși mii de călători care se perindă zilnic în această stație rabdă de frig.

Tot atît de bine aprovizionate cu combustibil sînt și stațiile Mărășești, Tecuci, Bîrlad și Făurei. Magaziile gem de lemne și cărbuni, dar în sălile de așteptare ale gărilor călătorii suferă de frig, din neglijența personalului însărcinat cu îngrijirea acestor săli, din lipsa de preocupare și control a conducerii gărilor. Apreciind căldura existentă în birouri — și e normal să fie așa — ne-am gîndit că tare bine ar prinde un „schimb de experiență", măcar de o oră, în care tovarășii cu munci de răspundere în gări să stea într-una din sălile de așteptare. După asta, sîntem siguri, va fi cald și bine și aici. În plus, de pildă, vor fi prezente la datorie — nu ca acum — Anica Echim, Maria Stan, Cornelia Stan și Florica Marinache (toate de la gara Buzău), repartizate în tură numai pentru îngrijirea sălilor de așteptare. E poate considerată o treabă măruntă pentru un șef de gară, mai ales într-o gară mare, să se ocupe cu sălile de așteptare. Dar e o treabă de care n-are dreptul să se dezintereseze, pentru că asta înseamnă bună întreținere, bună îngrijire a sălilor de așteptare și nu geamuri murdare sau sparte, ciante lipsă la uși, etc. Scriind aceste lucruri despre gara Buzău se cuvine să nu omitem că ele sînt valabile și pentru gările Bîrlad, Mărășești, Tecuci și Făurei. Și putem asigura șefii de stație respectivi că această treabă măruntă a lor — care ar da rezultate de consemnat — ar fi tare mult apreciată de călători, de aceeași călători care astăzi, în amintitele săli de așteptare, au doar dorințe fierbinți și sobe reci.

— Aici nu intru că îngheț!...
desen de GH. CHIRIAC

Cu lacătele la ușă

O treabă tare ciudată ne-a fost dat să întîlnim în gara Mărășești. Actuala sală de așteptare nu poate satisface cerințele călătorilor ce poposesc aici, nevoiți de aceea să stea mai mult pe peron. Conducerea stației, sesizînd-se a luat bună inițiativă să mai amenajeze o sală de așteptare. Lucrările necesare (reparații) au fost încredințate Întreprinderii Clădiri-Construcții C.F.R.-Focșani, prin luna iulie. Sînt cinci luni de atunci și sala de așteptare, reparată doar în parte, stă cu lacătele la ușă, iar mobilierul nou, pentru sală e adăpostit pe peronul gării. Cinci luni de zile! În acest răstimp se putea construi un bloc, dar mi-te o sală de așteptare într-o gară.

Vinovații pot fi lesne găsiți. Dar asta ni se pare mai puțin important decît consecințele faptului: suferă călătorii care au răscruce de drumuri la gara Mărășești. Și reretăm, nu sînt deloc puțini aceștia!

Din vizita noastră prin amintitele gări se impune concluzia că de îndată trebuie să crească cel puțin pînă la proporții normale, grija pentru sălile de așteptare, pentru curățenia și întreținerea lor, pentru încălzitul lor pe vreme de iarnă, pentru cadrul general ce trebuie să-l ofere călătorilor. De treaba aceasta pot și trebuie să se ocupe, cu roluri diferite, salariați mai mici și mai mari, comitetele sindicale de complex C.F.R. din gările respective, etc. Dar principalul factor rămîne șeful stației pentru că în gara lui poposesc călătorii, pentru că ușa gării e și ușa lui pentru că el are de spus ultimul și cel mai greu cuvînt. De aceea, de aici așteptăm să pornească — fără alte intervenții — principala acțiune pentru remedierea lipsurilor consemnate în rîndurile de față.

MARIA TIMCU

Dacă aş fi naiv...

Dacă aş fi naiv, m-aş prăpădi crezind... Aş crede în vircolaci şi minuni. Dar mai cu seamă în sinceritatea imperialismului şi a căpeteniilor sale.

Dacă aş fi naiv...

Aş crede, să zicem, că pactul Atlantic e o inocentă asociaţie pacifisto-defensivă.

Că trupele anglo-franceze n-au invadat Egiptul decît pentru a-i despărţi pe israelieni de egipteni.

Că d. Eden a plecat în Jamaica din veritabil surmenaj.

Că d. Guy Mollet e marxist şi că fabricanţii de bombe se jertfesc pe altarul fericirii umane...

Dacă aş fi naiv, aş crede în o mie şi una de basme.

Aş crede, de pildă, că clanka-şistul reprezintă în Consiliul de Securitate pe cei 600 milioane de cetăţeni ai Chinei.

Că „ajutorul" american ajută. Fiind prin excelenţă filantropic şi altruist.

Că Algeria e o provincie a Franţei, iar Ciprul o cazarmă londoneză.

Că politica S.U.A. este anticolonialistă şi că „Vocea Americii" spune adevărat...

Dacă aş fi naiv, aş crede în orice. Chiar şi în respectul guvernului S.U.A. pentru suveranitatea altor state. Chiar şi în neamestecul acelaşi guvern la pregătirea putchului fascist din Ungaria. Chiar şi în patriotismul maghiar al d-lui Nixon, vicepreşedintele Statelor Unite, care şi-a anunţat depăşarea la graniţa Ungariei spre a „studia" şi „observa".

Dacă aş fi naiv...

Aş crede, să zicem, că generalii lui Hitler refac Wehrmachtul ca să-l pună în slujba democraţiei.

Că bazele americane, răspîndite pe zeci de teritorii străine, sînt oaze ale domnului întru pacea şi înfrăţirea popoarelor.

Că Siria ameninţă securitatea Statelor Unite ale Americii, iar negrii din Kenia independenţa Marii Britanii.

Că baloanele cu manifeste şi automate-foto sînt trimise în lumea socialistă pentru studii meteorologice...

Dacă aş fi naiv, aş mai crede în multe altele. Aş crede, de exemplu:

Că linşajul înseamnă „dreptul omului" şi că dezarmarea e împiedicată de guvernul sovietic.

Că muncitorii, în aşa-numitul „capitalism popular" sînt egalii d-lui Morgan, adică buni confraţi miliardari.

Că A vine de la Atom, iar B de la Bombă — cum ne învaţă nişte abecedare occidentale.

Că... hai să zicem Belgia e un stat cu desăvîrşire suveran şi că delegatul Cubei la O.N.U. vorbeşte în numele poporului...

Dacă aş fi naiv, cîte n-aş crede! Pînă şi faptul că Aristofan e subversiv şi Molière bolşevic. Pînă şi faptul că lotul olimpic al U.R.S.S. ar răsturna guvernul american dacă i s-ar permite călătoria normală de la Melbourne, prin S.U.A., spre patrie...

Dacă aş fi naiv, aş mai crede, între altele, că moşierii fugiţi din Romînia şi angajaţi ca lătrăi în occident nu mai pot de dragul ţărănimii noastre.

Că fabricanţii, care au şters-o din ţară ca să devină stipendiaţii spionajului american, nu mai pot de dragul muncitorimii noastre.

Că sub blănile lor de miel ei nu ascund junghere şi pistoale, ci halviţă şi turtă dulce pentru toţi „fraţii romîni"...

Ce-aş mai crede dacă aş fi naiv! O sumedenie de grozăvii, care de care mai autentice.

Aş crede că griul ce ni-l trimite Uniunea Sovietică conţine dinozauri şi brontozauri. Dintr-o singură lovitură de coadă, aceştia dărîma Ceahlăul plus palatul telefoanelor.

Aş crede că pe străzile Bucureşti-or, pe sub nasul meu nesimţitor, s-au desfăşurat uriaşe demonstraţii şi lupte infernale. N-a rămas în viaţă decît un căţel mops, şi acela grav rănit...

Dacă aş fi naiv, aş crede chiar şi în naivitatea d-lui Dulles cînd se referă la citate biblice.

Dacă aş fi naiv...

Dar cum nu sînt, eu cred în adevăr şi cinste, în viitorul măreţ al omenirii, în falimentul istoric al minciunii şi calomniei.

Cine crede altminteri, să ridice piatra şi să dea în mine!

EUGEN FRUNZA

Cei mai buni fii ai poporului sînt propuşi

Candidaţi ai F.D.P. în alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională

Maistrul laminorist

TURDA. — (de la corespondentul nostru). — Propun drept candidat al F.D.P. pentru circumscripţia electorală nr. 23 Cîmpia Turzii pe maistrul laminorist ALEXANDRU DRAGAN.

Un ropot de aplauze a acoperit cuvintele rostite de muncitorul Ion Triteanu, preşedintele comitetului de întreprindere al uzinelor „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii. Oţelarii de la cuptoarele înalte, laminoriştii, trefilatorii din aceste mari uzine împreună cu muncitorii de la fabrica de cărămizi şi ţiglă „1 Mai", cu colectiviştii din satele Boian, Luna, Valea Florilor, cu salariaţii din sfaturile populare, au primit cu vie satisfacţie propunerea ca vestitul maistru Drăgan să fie candidatul lor.

Tov. Ion Triteanu a arătat apoi că la „Industria Sîrmei" în ultimii ani s-au obţinut realizări deosebite: s-au înfiinţat noi secţii, s-au înzestrat cu utilaj modern altele, lucru care a determinat sporirea capacităţii de producţie cu aproape de trei ori. 14 noi blocuri şi numeroase locuinţe individuale au fost construite pentru muncitori. La obţinerea acestor rezultate o contribuţie de seamă şi-a dat şi maistrul laminorist Alexandru Drăgan, atît prin exemplul personal dat în activitatea sa de maistru şi coordonator în producţie, cît şi în calitatea sa de pînă acum de deputat în Marea Adunare Naţională.

— Faptele acestea—a arătat vorbitorul — mă îndeamnă să-l propunem cu încredere pe Alexandru Drăgan drept candidat al F.D.P. în alegerile de deputaţi de la 3 februarie 1957.

Susţinînd propunerea făcută, oţelarul Vasile Onişor a arătat că maistrul laminorist Drăgan s-a făcut cunoscut în întreaga ţară prin iniţiativa luată de aplicare a metodei Muhanov — Levcenco de reducere a preţului de cost la fiecare fază de producţie. Prin aplicarea acestei metode, an de an, la uzinele „Industria Sîrmei" s-au realizat economii de milioane de lei. Numai în ultima lună de pildă, într-o singură secţie — secţia oţelărie — economiile dobîndite prin această metodă înaintată trec de un milion de lei.

În încheierea cuvîntului său, oţelarul Onişor s-a angajat împreună cu tovarăşii săi de muncă de la oţelărie, că pînă la 3 februarie 1957 să depăşească sarcinile de plan, la cuptorul „Siemens Martin" cu 2 la sută, la cuptoarele electrice cu 3 la sută şi să reducă rebuturile cu 30 la sută.

Angajamente importante în vederea alegerilor şi-a luat, în numele secţiei laminoare şi ing. Andrei Dumitru: producerea a 150 tone laminate peste plan şi realizarea a 30.000 lei economii la manoperă-materiale, etc.

Au mai susţinut prin frumoase cuvinte candidatura propusă oţelarul Nicolae Radu de la „Industria Sîrmei", muncitorul Carol Szél de la fabrica de cărămizi şi ţigle din Cîmpia Turzii, învăţătoarea Emilia Mocanu, Francisc Hogaţeanu, preşedintele gospodăriei agricole colective din satul Boldu, Ion Sarosi, preşedintele gospodăriei agricole colective din satul Tritenii de Sus şi alţii.

Preşedinta gospodăriei colective

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru). — În sala căminului cultural din comuna Tăndărei, raionul Feteşti, s-au adunat peste 400 ţărani colectivişti, întovărăşiţi, tractorişti şi ingineri agronomi din satele Platonesti, Strachina, Vlădeni, Piua Petrei, Gura Ialomiţei, Hagieni, Mihail Kogălniceanu, pentru a propune un candidat din rîndurile lor în alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională.

În numele mecanizatorilor de la S.M.T. Hagieni, agronomul de sector Constantin Sorescu a propus drept candidat al F.D.P. în alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională în circumscripţia electorală Tăndărei, pe tov. DOBRIŢA DIMA, preşedinta gospodăriei agricole colective „Donca Simo" din comuna Platonesti.

Despre viaţa şi munca acestei harnice şi pricepute preşedinte au vorbit mulţi participanţi printre care Nicolae Şerban, preşedintele gospodăriei agricole colective „S. M. Kirov" din Tăndărei, învăţătoarea Etca Chirică şi alţii. Prin munca depusă de preşedintă şi ceilalţi colectivişti, această gospodărie a devenit o gospodărie milionară. Cultivînd anul acesta orez pe o suprafaţă de 62 hectare, de pildă, colectiviştii au obţinut un venit de 504.000 lei. Cu sprijinul gospodăriei s-a început construirea uzinei electrice din sat, care va intra în funcţiune în cinstea alegerilor.

Pentru aceste realizări adunarea a aprobat în unanimitate propunerea ca tov. Dobriţa Dima să fie desemnată candidata a Frontului Democraţiei Populare pentru circumscripţia electorală Tăndărei.

Propus a doua oară

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Sute de oameni ai muncii din circumscripţia electorală nr 22 Cotuşca, raionul Darabani — muncitori şi mecanizatori din gospodăria agricolă de stat, întovărăşiţi şi ţărani muncitori din comunele Mioreani, Cotuşca şi satele învecinate, au luat parte la adunarea care a avut loc pentru a desemna candidatul lor în alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională.

Cu acest prilej a luat cuvîntul tov. Mihai Barnea, secretarul organizaţiei de partid din gospodăria agricolă de stat, care a propus drept candidat în circumscripţia electorală nr. 22 Cotuşca pe tov. CONSTANTIN ADOCHIŢEI, Erou al Muncii Socialiste.

— Noi îl cunoaştem cu toţii pe tov. Adochiţei — a spus vorbitorul — şi ori de cîte ori s-a bucurat de încrederea noastră, el a căutat să se achite cu cinste de sarcinile ce i-au stat în faţă. În continuare vorbitorul a spus: „În anul 1952 l-am ales deputat în Marea Adunare Naţională. În această calitate el a muncit şi luptat alături de noi toţi, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru dezvoltarea gospodăriei agricole de stat şi creşterea producţiei de lapte şi carne, pentru înflorirea comunei Cotuşca şi a raionului Darabani.

Propunerea a fost susţinută cu multă căldură de cei prezenţi care au scos în relief meritele tov. Constantin Adochiţei şi aportul său adus în constituirea celor 4 întovărăşiri agricole, în construirea S.M.T. din Cotuşca şi realizarea unor importante lucrări prin autoimpunere. Succesele de pînă acum — a spus învăţătorul Andronic Nestorică — care se datoresc în măsură însemnată şi tov. Constantin Adochiţei, ne îndreptăţesc să credem că şi pe viitor dînsul se va achita cu aceeaşi cinste de sarcinile care-i vor fi încredinţate şi cu sprijinul nostru va lupta ca şi pînă acum pentru înfrumuseţarea circumscripţiei electorale.

Mulţumind pentru încrederea acordată, Eroul Muncii Socialiste, Constantin Adochiţei a asigurat pe cei prezenţi că împreună cu alegătorii circumscripţiei electorale nr. 22 va munci cu şi mai multă rîvnă în scopul obţinerii unor noi succese în lupta pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Toţi cei prezenţi şi-au manifestat încrederea în candidatul Frontului Democraţiei Populare asigurîndu-l că vor fi alături de el activ la alegerile din 3 februarie cît şi după aceea.

OMUL DE ŞTIINŢĂ

NASAUD (de la corespondentul nostru). — Străvechiul oraş de munte, Năsăud, de unde s-au ridicat doi dintre marii noştri scriitori — George Coşbuc şi Liviu Rebreanu — a trăit clipe sărbătoreşti cu prilejul unei însufleţite adunări din cadrul campaniei electorale.

Muncitorii forestieri de la gatere, ţăranii muncitori din satele din jur, medici, învăţători, gospodine s-au adunat cu toţii pentru a propune candidatul lor în circumscripţia electorală nr. 3 Năsăud, pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională.

În aplauzele întregii săli — profesoara Felicia Popescu, directoarea liceului „G. Coşbuc" din Năsăud, a propus drept candidat al F.D.P. în această circumscripţie pe acad. GRIGORE BENETATO, cunoscut om de ştiinţă, al cărui renume a trecut graniţele ţării.

Legat de popor, acad. Benetato şi-a pus toate cunoştinţele, toată ştiinţa şi experienţa sa în slujba maselor largi. Autor a peste 150 lucrări ştiinţifice, acad. Benetato e cunoscut în deosebi prin cercetările întreprinse în domeniul fiziologiei, al activităţii nervoase de ordin superior. Cercetări de seamă a întreprins el şi în domeniul transfuziilor de sînge, pe baza cărora s-a introdus pentru prima oară în ţara noastră metoda transfuziei de sînge conservat.

Susţinînd cu căldură propunerea făcută, medicul Florian Radu, şeful secţiei sanitare a sfatului popular raional Năsăud, a spus:

— În ultimii ani, în raionul nostru s-au înfăptuit lucruri de seamă şi pe tărîm sanitar. Au luat fiinţă două spitale, 12 case de naşteri, 10 bucătării dietetice, un dispensar T.B.C., şase farmacii şi altele. Noi însă pe tărîm sanitar mai avem probleme care îşi aşteaptă rezolvarea. Tocmai de aceea susţinem propunerea de a candida acad. Benetato, fiindcă avem credinţa că, aşa cum s-a ocupat pînă acum de nevoile alegătorilor, de sprijinirea electrificării unor sate, de ridicarea unor locuinţe muncitoreşti, tot astfel va susţine rezolvarea problemelor de ordin sanitar în raionul nostru.

Au mai susţinut propunerea făcută, colectivistul Ion Rusu din Dumitra, tov. Justin Cîmpoieşu, şeful secţiei de învăţămînt a sfatului popular raional, funcţionarul Gavril Mureşan de la oficiul P.T.T.R. Năsăud şi alţii.

Cazangiul fruntaş în producţie

IAŞI (de la corespondentul nostru). Sunetul de sfîrşit de lucru al sirenelor a amintit de astă dată muncitorilor Atelierelor CFR „Ilie Pintilie" că sînt chemaţi să-şi îndeplinească o înaltă datorie cetăţenească: aceea de a-şi spune cuvîntul asupra celui ce va candida în circumscripţia electorală Iaşi-sud, pentru alegerile din 3 februarie 1957.

Acolo, în sala cinematografului lor din curtea atelierelor, a clădirii construită nu de multă vreme propunerea pentru candidat a fost făcută de maistrul Teofil Lina. Dar dacă le-ai fi ulitat pe feţele celor prezenţi, ai fi avut impresia că şi ei ar fi vrut să pronunţe acelaşi nume:

„Îl cunoaştem bine — a spus Teofil Lina — pe EMIL BORDEIANU, cazangiul nostru. L-am văzut şi la locul de muncă cum lucrează, i-am verificat harnicia lui, i-am zărit numele întotdeauna pe panoul de onoare sau la gazeta de perete... Asta ca muncitor aici în producţie, iar ca deputat în sfatul popular oraşenesc, apoi este destul să mergi în circumscripţia sa electorală şi să-ţi dai seama imediat cum de s-au putut înfăptui, o seamă de lucruri gospodăreşti cu ajutorul lui şi al cetăţenilor pe care i-a antrenat în muncă. Acesta-l Emil Bordeianu al nostru şi cred că ar fi bine ca el să candideze în alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională".

Mulţi dintre cei prezenţi în sală au ţinut să ia cuvîntul pentru a arăta că o propunere mai nimerită ca asta nici că se putea. Şi muncitorul Grigore Felea şi maistrul Nicolae Mărgărit şi directorul întreprinderii Alexandru Sovietiv şi alţii, au susţinut cu căldură propunerea făcută, arătînd multiplele calităţi ale lui Emil Bordeianu ca muncitor fruntaş în producţie şi în activitatea obştească.

EROUL MUNCII SOCIALISTE ŞTEFAN LUNGU

propus candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală nr. 31 Bucureşti-Noi.

SCRIITORUL NAGY ISTVAN

propus candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală nr. 30 Cluj.

GHEORGHE GOINA

preşedintele gospodăriei agricole colective din Sîntana, propus candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală nr. 16 Oradea.

Lupta pentru independenţă continuă în Irlanda de Nord

• AU FOST ADUSE IMPORTANTE UNITAŢI MILITARE BRITANICE • VIOLENTE CIOCNIRI ÎNTRE TRUPELE BRITANICE ŞI PARTIZANII IRLANDEZI

DUBLIN 19 (Agerpres). — Ştirile sosite din Irlanda de Nord arată că autorităţile britanice îşi continuă desfăşurările de forţe în scopul de a înăbuşi lupta „Armatei republicane irlandeze" care cere unificarea Irlandei şi scoaterea părţii de nord a ţării de sub dominaţia britanică.

Corespondentul agenţiei FRANCE PRESSE, aminteşte că în cursul ultimelor zile au fost aduse în regiunea de graniţă dintre Irlanda de Nord şi Eire, importante unităţi militare britanice. La 18 decembrie au fost trimise în această regiune „importante unităţi de infanterie aeropurtată" care urmează să „întărească" posturile stabilite de-a lungul graniţei.

Pe de altă parte se anunţă că guvernul Costello (guvernul statului Eire) care în ultimele zile a adoptat o poziţie de sprijinire a autorităţilor britanice în lupta lor împotriva „Armatei republicane irlandeze" şi a mişcării pentru independenţa Irlandei de nord, continuă să ia măsuri de reprimare a mişcării pentru unificarea Irlandei. Agenţia FRANCE PRESSE relatează că în statul Eire guvernul Costello a postat detaşamente militare importante în regiunile de frontieră cu statul Ulster (Irlanda de Nord).

În ciuda acestor măsuri lupta pentru independenţă continuă în Ulster. Agenţia FRANCE PRESSE relatează despre „violente ciocniri" între trupe britanice şi partizani irlandezi.

Deşi „vechile răni" nu s-au cicatrizat

Dulles cere partenerilor S.U.A. „să uite trecutul"

WASHINGTON 19 (Agerpres). — La 18 decembrie secretarul de stat, Dulles, a luat cuvîntul la o conferinţă de presă, prima conferinţă de presă după ce a părăsit spitalul. Dulles a expus poziţia diplomaţiei americane într-o serie de probleme internaţionale.

Dulles a declarat că **Statele Unite nu au intenţia să-şi reducă efectivul forţelor armate în Europa**, deşi, potrivit spuselor lui, s-ar putea efectua o oarecare „reorganizare" a acestor forţe.

Cu scopul vădit de a justifica orientarea politicii americane, secretarul de stat a afirmat că agravarea situaţiei internaţionale care s-a produs de la conferinţa şefilor guvernelor S.U.A., U.R.S.S., Angliei şi Franţei din iulie 1955 s-ar datora politicii sovietice. Dulles a lăsat să se înţeleagă că în politica lor, Statele Unite se bizuie în primul rînd pe menţinerea forţelor armate americane în Europa.

Secretarul de stat a relevat posibilitatea ca mareşalul Tito să facă în viitorul apropiat o vizită în Statele Unite. El a spus că Statele Unite privesc cu simpatie planurile unei astfel de vizite.

Referindu-se la recenta sesiune a Consiliului N.A.T.O. de la Paris, Dulles a declarat că **există „vechile răni cauzate de lipsa unei înţelegeri depline" şi divergenţe în unele domenii.** El a afirmat însă că ţările N.A.T.O. sînt dispuse „să uite trecutul". În ce priveşte poziţia Statelor Unite faţă de problemele regiunilor care se află în afara sferei de acţiune a N.A.T.O., Dulles a lăsat să se înţeleagă că Statele Unite, deşi au recunoscut principiul consultărilor cu aliaţii lor, **intenţionează să acţioneze fără să ia în consideraţie** părerile acestora.

Referindu-se la propunerile Uniunii Sovietice cu privire la recunoaşterea drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U., Dulles a declarat că **Statele Unite sînt categoric împotriva unei astfel de recunoaşteri şi că politica lor în această problemă nu s-a schimbat.**

În continuare Dulles a spus că S.U.A. au intrat în contact cu guvernul polonez pentru a discuta un program reciproc acceptabil pentru acordarea de ajutor Poloniei.

Dezbateri la O. N. U.

Contribuţia delegaţiei R. P. R. în:

— Comitetul Politic Special
— Comitetul pentru chestiunile sociale, umanitare şi culturale
— Adunarea Generală

PROBLEMA AMESTECULUI S.U.A. ÎN TREBURILE INTERNE ALE ŢĂRILOR DE DEMOCRAŢIE POPULARĂ

NEW YORK 19 (Agerpres).— (De la corespondentul special al Agerpres). Luni după-amiază a avut loc prima şedinţă a Comitetului Politic Special al O.N.U. După alegerea reprezentantului Indoneziei ca vicepreşedinte şi a reprezentantului iugoslav ca raportor, s-a trecut la examinarea ordinei de zi. După cum se ştie, în acest comitet urmează să se discute şi PROBLEMA AMESTECULUI S.U.A. ÎN TREBURILE INTERNE ALE ŢĂRILOR DE DEMOCRAŢIE POPULARĂ, problemă a cărei importanţă şi actualitate este evidentă.

Subliniind în cadrul dezbaterii că politica S.U.A. de amestec în treburile interne ale ţărilor socialiste nu afectează numai relaţiile S.U.A. cu aceste ţări, dar influenţează negativ ansamblul relaţiilor internaţionale, **ATANASE JOJA**, reprezentant permanent al R.P.R. la O.N.U., a spus între altele: **„Analiza situaţiei internaţionale actuale arată că una din cauzele încordării recente a relaţiilor dintre state şi în acelaşi timp unul din mijloacele principale prin care a fost intensificat războiul rece rezidă tocmai în politica S.U.A. de amestec în treburile interne ale statelor socialiste, în activitatea subversivă împotriva regimului de stat din aceste ţări, în propaganda ostilă împotriva modului de viaţă pe care şi l-au ales şi statornicit popoarele acestor state".**

Sprijinind propunerea sovietică de a se lua imediat în discuţie această problemă, delegatul romîn a arătat că **„interesul revenirii la o viaţă internaţională normală, bazată pe dreptate, pe aspiraţiile progresiste ale întregii omeniri, de a îndepărta pericolul care ameninţă pacea cere ca O.N.U. să la această problemă în dezbatere cît mai curînd posibil".**

Folosind diverse manevre procedurale şi voturile majorităţii aliniate docil politicii americane, Comitetul Politic Special a hotărît înscrierea acestui important punct abia după discutarea altor cinci probleme care figurează pe ordinea de zi a comitetului. Această hotărîre contrară intereselor urgente ale situaţiei internaţionale a întrunit 39 de voturi pentru, nouă contra şi 14 abţineri. Comitetul Politic Special a început apoi dezbaterea asupra problemei propusă de delegaţia Argentinei „Un sistem de consultare între naţiuni".

DISCUTAREA PROIECTELOR UNOR CONVENŢII INTERNAŢIONALE ÎN LEGĂTURĂ CU DREPTURILE OMULUI

NEW YORK 19 — Corespondentul Agerpres transmite: În Comitetul al treilea pentru chestiunile sociale, umanitare şi culturale, se discută acum proiectele unor convenţii internaţionale în legătură cu drepturile omului. În cursul ultimelor zile s-a discutat articolul 6 din capitolul privitor la drepturile economice, sociale şi culturale în legătură cu recunoaşterea dreptului la muncă. Un amendament propus de delegaţia poloneză şi susţinut de o serie de alte delegaţii prevede ca statele semnatare ale convenţiei să garanteze exercitarea acestui drept. Vorbind în numele delegaţiei R.P.R., **ION NISTOR** a subliniat că **dreptul la muncă poate să devină realitate numai prin garantarea lui efectivă de către stat şi a arătat totodată că art. 5 al Constituţiei R.P.R. consemnează că în ţara noastră munca este o datorie şi o chestiune de onoare şi că fiecare cetăţean are libertatea de a-şi alege activitatea potrivit cu calităţile şi aptitudinile personale, dar că fiecare are datoria de a munci pentru ridicarea bunăstării generale.** În comitet continuă discutarea celorlalte articole ale convenţiei.

PROBLEMA MODIFICĂRII CARTEI O.N.U. ÎN LEGĂTURĂ CU MĂRIREA NUMĂRULUI DE MEMBRI ÎN UNELE ORGANE ALE O.N.U.

NEW YORK 19 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres transmite: În cursul zilei de marţi, Adunarea Generală a continuat discutarea chestiunii modificării Cartei O.N.U. în legătură cu mărirea numărului de membri nepermanenţi în Consiliul de Securitate şi în alte organe ale O.N.U. Luînd cuvîntul marţi după masă, **ION GH. MAURER** a arătat motivele pentru care **delegaţia R.P.R. este împotriva proiectului de rezoluţie** propus Adunării. El a subliniat că mărirea numărului de membri nepermanenţi ai Consiliului de Securitate poate fi luată în considerare numai dacă sînt îndeplinite anumite condiţii. **„Trebuie în primul rînd restabilite drepturile guvernului popular al R.P. Chineze, drepturi care-i revin conform Cartei O.N.U. Dacă este vorba să ne ocupăm de numărul membrilor Consiliului de Securitate este cazul să asigurăm Consiliului în primul rînd compoziţia pe care trebuie s-o aibă în ce priveşte membrii săi permanenţi. Calea cea mai proprie pentru realizarea acestui obiectiv potrivit Cartei este de a restabili drepturile tuturor membrilor permanenţi".** Ion Gh. Maurer a arătat că **„în ce priveşte repartiţia geografică echitabilă conform acordului de la Londra (gentlemen's agrement) s-a dovedit ineficace, căci nimeni nu poate susţine că alegerea Filipinelor în locul rezervat Europei de răsărit nu reprezintă o gravă violare a Cartei ca şi a respectivului acord. Sînt necesare alte mijloace pentru a impune respectarea prevederilor Cartei O.N.U".** Delegatul R.P.R. a arătat în încheiere că este necesar în primul rînd să înceteze violarea sistematică a prevederii Cartei spunînd: **„Să respectăm în mod strict, cu fermitate şi sinceritate principiile fundamentale ale Cartei, să aplicăm Carta. Aceasta ar fi adevărata modificare necesară înainte de a căuta altele".** Discuţiile asupra acestei probleme au continuat miercuri.

Sport

Progresul Bucureşti-Dinamo Bucureşti 1-0 (1-0)

Pe Stadionul Dinamo din Capitală s-a disputat ieri după amiază prima partidă din cadrul „Cupei 30 Decembrie" la fotbal, organizată de ziarul „Sportul Popular".

Partida inaugurală **(Progresul Bucureşti— Dinamo Bucureşti)** deşi a marcat un indice calitativ modest a plăcut numeroşilor spectatori datorită dîrzeniei cu care au luptat cele două echipe în deosebi în repriza a doua.

La capătul acestei dispute, victoria a revenit echipei Progresul care a beneficiat pe de o parte de o linie de atac mai agresivă în fazele de poartă, iar pe de altă parte de o apărare promptă din rîndul căreia **Caricaş** s-a detaşat ca cel mai bun de pe teren.

Golul victoriei a fost înscris de **P. Moldoveanu** (min. 26).

Campionatul de şah al R. P. R.

În runda XV-a cei doi lideri ai clasamentului, Troianescu şi Mititelu, au obţinut preţioase victorii la Gavrilă şi respectiv Szabo, în partide complicate şi spectaculoase. Drimer l-a învins pe Pitpinic în urma unei combinaţii frumoase care l-a adus cîştig de calitate iar Negrea, continuînd seria victoriilor, l-a învins pe Samarian. Alte rezultate: Radovici—Reicher remiză, Suta—Rădulescu remiză, Trei partide s-au întrerupt: Ciocîltea are un pion în plus în final la Halic cu şanse de cîştig, Bălănel are avantaj la Ghiţescu într-un final de turnuri, iar partida Pal şi Urseanu se află într-o situaţie complicată, cu şanse de ambele părţi.

Clasament: 1—2. Troianescu şi Mititelu 10½ puncte, 3. Negrea 9 puncte, 4—5. Urseanu (1) 8½ puncte.

Azi se va disputa runda 16.

B. MENAŞ
Antrenor de şah

INFORMAŢII

Ministerul Învăţămîntului anunţă că vacanţa de iarnă a elevilor din învăţămîntul de cultură generală (cursuri de zi şi serale) şi din şcolile profesionale de ucenici, începe în ziua de 29 decembrie după ultima oră de curs şi durează pînă la 13 ianuarie 1957 inclusiv.

★

Miercuri la amiază au luat sfîrşit în Capitală lucrările celei de a II-a consfătuiri internaţionale a editurilor medicale, organizată de Editura medicală din R.P.R.

★

Miercuri s-au încheiat lucrările celei de a doua conferinţe naţionale de stomatologie, care a avut loc între 17—19 decembrie în Capitală.

★

În cadrul acordului cultural dintre R.P.R. şi R. Cehoslovacă, miercuri a sosit în Capitală Vladimir Klimes, şeful catedrei de ziaristică de pe lîngă Facultatea de filologie a Universităţii Caroline din Praga.

★

În zilele de 21 şi 22 decembrie va avea loc cea de a II-a conferinţă pe ţară a Asociaţiei surdo-muţilor din R.P.R. cu următoarea ordine de zi:

1. — Darea de seamă a Comitetului Central al Asociaţiei surdo-muţilor din R.P.R. asupra activităţii asociaţiei de la constituire şi pînă în prezent.

2. — Expunerea proiectului de statut modificat.

3. — Alegerea Consiliului Central al Asociaţiei.

Lucrările conferinţei vor avea loc în sala Casei de Cultură C.C.S. din B-dul 6 Martie 25.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: *Republica* (cinemascop): Asasini fără voie; *Magheru, Elena Pavel, Al. Sahia, Donca Simo, Libertăţii:* Tata, mama, nevasta... şi eu; *V. Alecsandri, Bucureşti, Vasile Roaită, Popular:* Dreptul de a te naşte; completare: Lacul Roşu; *I. C. Frimu, Înfrăţirea între popoare, Victoria, Mioriţa, 23 August, 1 Mai:* Prietene de noapte; *Maxim Gorki, Giga Bancic, Aurel Vlaicu:* O aventură în Marea Caraibelor; *Timpuri Noi:* Spre piscurile Pamirului, Prin galeriile Tretiakov, Ştiinţa şi tehnica 71/1955; *Lumina:* „Hoţi" de copii; *Central:* Ţar şi dulgher; *Doina, Munca:* Aida; *Tineretului:* Mîine va fi prea tîrziu; *Gh. Doja, Moşilor:* Asasinatul din Str. Dante; *Al. Popov, G. Coşbuc:* S-a întîmplat pe stradă; *Griviţa:* Rio Escondido; *Cultural:* Giuseppe Verdi; *Unirea:* Cazul Rumeanţev; *C. David:* Bigamul; completare: Th. Aman; *T. Vladimirescu:* Într-un magazin universal; *Aria:* Fiul; *Ilie Pintilie:* Contele de Monte Cristo (seria I-a); *M. Eminescu:* Munţele bătut de vînt; *Volga:* Serenada străzii; *8 Mai:* Marile manevre; *N. Bălcescu:* Dansează mică doamnă.

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunţă pentru zilele de 21, 22 şi 23 decembrie următorul timp probabil:

În Bucureşti: Vremea continuă să se menţină caldă, umedă şi ceţoasă. Temporar precipitaţii slabe spre sfîrşitul intervalului. Vînt cald în intensificare. Temperatura în general staţionară.

În ţară: Vremea continuă să se menţină caldă, umedă şi ceţoasă. Spre sfîrşitul intervalului precipitaţii în sud-estul ţării. Vînt slab din est şi sud-est, cu tendinţe de intensificare în jumătatea de sud-est a ţării. Temperatura în general staţionară. Minimele vor oscila între minus 8 grade şi plus 3 grade, iar maximele între minus 2 grade şi plus 8 grade.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

ALLAN DULLES a mai pierdut doi salariați!

Spionul american Moroz s-a predat autorităților sovietice

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: Recent într-unul din sectoarele frontierei sovieto-turce a fost trecut pe teritoriul U.R.S.S., Moroz Rem Petrovici, născut în 1926. Curînd după aceea, Moroz s-a prezentat organelor sovietice și a comunicat că a trecut frontiera din ordinul serviciului de spionaj american. Moroz a spus că a fost însărcinat să strîngă informații cu caracter de spionaj despre obiectivele de apărare deosebit de importante și să procure prin orice mijloace — securgînd chiar la asasinate — diferite documente sovietice. (Buletine de identitate, livrete militare, delegații de deplasare și altele). Serviciul de spionaj american i-a livrat lui Moroz acte false pe numele de Marcenko Piotr Grigorievici, multe certificate false, un aparat de fotografiat, arme, o mare sumă de bani sovietici și o fiolă cu otravă.

După cum s-a stabilit, Moroz este un trădător de patrie. El a comunicat că a locuit vreme îndelungată în Germania occidentală, unde a comis furturi și a fost arestat pentru aceasta în repetate rînduri.

În 1954 el a fost recrutat de către serviciul de spionaj american pentru a spiona asa-zisele persoane strămutate care locuiesc în Germania occidentală.

Această „muncă" a deșăgurat-o sub conducerea agentului american Muller.

În ianuarie 1956 însoțit de Muller și de alți doi agenți americani, Moroz a fost trimis în Washington pentru a urma o școală specială de spionaj, unde a fost învățat să folosească diferite procedee ale activității de spionaj: lucrul de fotograf, criptografia, tragerea cu arma, topografia, a fost antrenat intens pentru marșuri lungi pe teren accidentat etc.

La 15 mai, după terminarea pregătirii, Moroz împreună cu ofițeri ai spionajului american a fost trimis în Turcia cu avionul cuadrimotor de transport 05533 și de aici a trecut clandestin în U.R.S.S.

Moroz a declarat că fiind încă în școala de spionaj s-a hotărît în mod ferm ca după sosirea în patrie să nu îndeplinească însărcinările americane cu caracter de spionaj, îndreptate împotriva patriei sale și și-a realizat această hotărîre imediat după trecerea frontierei de stat. Avînd în vedere că Moroz s-a căit pentru activitatea sa din trecut și a spus în mod sincer totul despre colaborarea sa cu serviciul de spionaj american, **organele competente au adoptat hotărîrea de a-l da pe mîna justiției.**

Wilfried Etzschmann s-a predat autorităților R. D. G.

BERLIN 19 (Agerpres). — A.D.N. transmite: În fața organelor securității de stat ale Republicii Democrate Germane s-a prezentat zilele trecute Wilfried Etzschmann, agent din Berlinul occidental al serviciului de spionaj american M.I.D. (filială a serviciului de spionaj militar american). Din îndrumarea serviciului de spionaj american, Etzschmann s-a ocupat cu recrutarea de agenți în R.D.G. din rîndurile delicvenților de drept comun. Avînd în vedere că Etzschmann a rupt de bună voie legătura cu serviciul de spionaj american și a pus capăt activității criminale, el nu a fost pedepsit.

S.U.A. sprijină pe agresori

Ziarele americane publică o seamă de comentarii în legătură cu situația din regiunea Canalului de Suez, comentarii din care rezultă că S.U.A. continuă să sprijine acțiunile Angliei și Franței în această regiune. Ziarul „NEW YORK TIMES" luînd apărarea agresorilor enumeră o seamă de motive datorită cărora S.U.A. sînt nemulțumite de evoluția evenimentelor.

Primul dintre aceste motive este în legătură cu faptul că, potrivit anumitor știri, generalul Burns ar fi de acord ca „forțele O.N.U. să părăsească Port Saidul la o săptămînă după retragerea forțelor anglo-franceze". Cu alte cuvinte, S.U.A. sînt interesate în întreținerea unei atmosfere încordate pentru a-și intensifica amestecul în regiunea Orientului Mijlociu.

În al doilea rînd „NEW YORK TIMES" arată că S.U.A. nu sînt de acord cu „refuzul Egiptului de a permite echipajelor franco-britanice să participe la deblocarea Canalului". Cele relatate de ziarul american denotă că politica S.U.A., contrară intereselor Egiptului, nu a suferit modificări.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● **La cererea avocatului său, Leo Figueres, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, fost deputat, care a fost arestat duminică la Albi și transferat la Paris, a fost pus în libertate provizorie printr-o hotărîre a președintelui Tribunalului militar. (Franco Presse).**

● *Postul de radio Cairo anunță că la 19 decembrie a început la Bagdad procesul intentat de guvernul Nuri Said unor personalități irakiene care se pronunță împotriva rămînerii Irakului în pactul de la Bagdad.* (Agerpres)

● **La 19 decembrie vicepreședintele Statelor Unite, Richard Nixon, a sosit la Viena cu scopul anunțat oficial „de a studia problema refugiaților unguri". În capitala Austriei se subliniază că Nixon nu a fost invitat de guvernul Austriei, ceea ce dă vizitei sale caracterul unei inspecții, ca și cum Austria nu ar fi o țară independentă.** (Agerpres).

● La 19 decembrie a sosit la Varșovia o delegație a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia. Delegația este condusă de Svetozar Vukmanovici (P.A.P.).

● **La 18 decembrie, premierul Consiliului de stat al R.P. Chineze, Ciu En-lai, a vizitat Universitatea din Rangoon. Ciu En-lai a fost însoțit de primul ministru al Birmaniei, U Ba Swe.** (Agerpres)

● Cunoscutul constructor de avioane René Couzinet s-a sinucis după ce a omorît-o și pe soția sa. (France Presse).

Agresorii anglo-francezi continuă samavolniciile împotriva Egiptului și a egiptenilor

Important memorandum adresat O.N.U. de către Egipt

NEW YORK 19 (Agerpres). — La 17 decembrie ministrul Afacerilor Externe al Egiptului a adresat secretarului general al O.N.U. următorul memorandum:

„Forțele armate anglo-franceze aflate la Port Said continuă acțiunile lor provocatoare, sălbatice, îndreptate împotriva locuitorilor orașului. Astfel, ÎN ULTIMELE 36 DE ORE, ELE AU OMORÎT 30 DE OAMENI ȘI AU RĂNIT PE MULȚI ALȚII; AU ÎNCERCUIT CARTIERELE ARABE ȘI AU PERCHEZIȚIONAT TOATE CASELE; AU ARESTAT NUMEROȘI LOCUITORI; ÎN TIMPUL RETRAGERII AU CONFISCAT BUNURI ȘI AUTOMOBILE.

Ministrul Afacerilor Externe al Egiptului a adus la cunoștința secretarului general al O.N.U. următoarele fapte:

1). Comandantul forțelor armate anglo-franceze de la Port Said a adresat comandantului forțelor extraordinare ale O.N.U. un mesaj în care anunță dispariția unui ofițer englez. În această ordine de idei, **comandantul anglo-francez a comunicat că trupele sale reține o serie de prizonieri de război și cetățeni egipteni și a propus ca o persoană oficială egipteană corespondere să vină la Port Said și să ia măsuri pentru localizarea ofițerului dispărut care, după părerea comandamentului forțelor armate anglo-franceze, nu poate fi considerat prizonier de război.**

Guvernul egiptean a comunicat comandantului forțelor extraordinare ale O.N.U. că din momentul atacului anglo-francez Port Said-ul a fost tăiat de restul Republicii Egipt și că prin urmare, guvernul egiptean nu exercită în prezent nici un control asupra acestui oraș.

2). În afară de aceasta, guvernele Regatului Unit și Franței intensifică măsurile severe față de cetățenii egipteni, care locuiesc în aceste țări, ignorînd cu totul drepturile lor și drepturile omului în general. Aceste măsuri au început să se aplice după naționalizarea Companiei Canalului de Suez, încă înainte de începerea agresiunii armate împotriva Egiptului. Printre aceste măsuri se numără evacuarea egiptenilor din toate hotelurile și casele din Franța; în acest scop, poliția franceză exercită presiuni asupra proprietarilor de case și a proprietarilor de hoteluri din Franța. În afară de aceasta, guvernele francez și englez nemulțumindu-se cu blocarea bunurilor guvernului egiptean din Franța și Anglia, au blocat de asemenea conturile diferiților cetățeni egipteni.

Teroare la Port Said

CAIRO 19 (Agerpres). — Trupele anglo-franceze continuă încă să țină sub ocupație o mare parte din orașul Port Said, și enumă pretex din jurul portului.

Potrivit relatărilor presei, cotropitorii au înconjurat cartierele ocupate de ei cu sîrmă ghimpată, transformînd această parte a orașului într-un lagăr întărit. Străzile care duc spre port sînt baricadate.

Oamenii care locuiesc în această parte a orașului sînt izolați de restul populației. Egiptenii nu au voie nici să intre nici să iasă din această parte a orașului, delimitată prin gardul de sîrmă ghimpată. Potrivit relatărilor presei, ocupanții au anunțat că trecerea este permisă numai celor care prezintă bilete de vize eliberate de autoritățile anglo-franceze.

Trupele anglo-franceze deschid focul împotriva celor care se apropie de gardul de sîrmă ghimpată. Ziarul „Al-Ahrum" relatează că în 17 decembrie ocupanții surprinzînd pe un bătrîn lăptar, care voia să dea lapte unui copil aflat de cealaltă parte a gardului de sîrmă ghimpată, l-au ucis pe amîndoi.

Cotropitorii continuă să jefuiască orașul Port Said.

J. NEHRU: Menținerea păcii este principalul țel al politicii indiene

WASHINGTON 19 (Agerpres). — Primul ministru al Indiei, Nehru, care se află în S.U.A. într-o vizită oficială, a ținut la 18 decembrie la posturile de radioteleviziune o cuvîntare în care a vorbit mai ales despre progresul Indiei după ce și-a dobîndit independența.

Referindu-se la relațiile internaționale, **Nehru a relevat că primejdia de război „n-a dispărut încă", dar că „forțele păcii sînt puternice".**

Nehru și-a exprimat convingerea că pacea „va triumfa", deoarece, a spus el „pacea și libertatea au devenit indisolubile și pe glob pămîntesc nu poate dăinui mult timp situația în care o parte din ei este liberă, iar o parte înrobită".

În ce privește India, a spus Nehru, **„menținerea păcii este principalul țel al politicii indiene".** El a adăugat că „neparticiparea Indiei la nici un fel de pacte sau alianțe militare" nu înseamnă pasivitate și „acceptarea a ceea ce considerăm rău". După ce a subliniat că după părerea Indiei fiecare țară „are dreptul la libertate" și „la stabilirea politicii și a modului său de viață propriu", Nehru a subliniat că India crede „în neagresiune și în neamestecul unei țări în treburile altcia" și în „posibilitatea coexistenței pașnice".

De aceea, a spus Nehru, India „se străduiește să mențină relații de prietenie cu toate țările, chiar dacă noi nu sîntem poate de acord cu politica lor sau cu sistemul lor de conducere". Nehru a subliniat că în felul acesta „putem ajuta nu numai țara noastră, ci marea cauză a păcii și a bunelor relații în lumea întreagă".

Nehru a relevat că „tratativele cu președintele Eisenhower, au fost foarte folositoare".

TANZAN IȘIBAȘI expune programul partidului guvernamental din Japonia

TOKIO 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum relatează ziarele din Tokio, noul președinte al partidului liberal democrat, **Tanzan Ișibași,** a făcut agenției KIODO TUȘIN o declarație în care a expus politica pe care o va duce atunci cînd va forma un nou guvern. El a clarificat atitudinea sa față de S.U.A. și China, deoarece la Washington s-au făcut unele aprecieri din care rezultă că „el nu a fost înțeles".

După alegerea lui Tanzan Ișibași ca președinte al partidului, diferite agenții de presă din occident au transmis știri din care rezultă că **Statele Unite sînt neliniștite datorită faptului că Japonia ar duce de aici încolo o politică externă „independentă" și „mai pozitivă",** precum și datorită faptului că va extinde comerțul cu China. **Ișibași a precizat că nu va avea loc vreo schimbare radicală în politica externă a Japoniei.**

Ișibași a subliniat că pentru atingerea acestui țel Japonia nu trebuie să aibă o atitudine servilă în raporturile cu Statele Unite. „Intenționez, a spus el, să adopt o atitudine care ar putea să dea loc la unele controverse cu S.U.A., dar care va avea drept rezultat o mai bună înțelegere și colaborare între noi". Ișibași și-a exprimat speranța că dacă există în Statele Unite unele îndoieli în ce privește persoana sa, aceste îndoieli trebuie să dispară. Referindu-se la politica economică, el a spus că Japonia nu numai că dorește să facă comerț cu China și U.R.S.S., dar speră să dezvolte comerțul cu o serie de piețe noi în țările din Asia de sud-est, din America Centrală și de Sud, precum și din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Politica externă a guvernului Mollet în discuția Adunării Naționale a Franței

● Critici aspre la adresa guvernului francez ● Deputații de dreapta încearcă obstrucții
● Propunerile deputaților comuniști

PARIS 19 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după amiaza zilei de 18 decembrie a Adunării Naționale a Franței, au luat cuvîntul o serie de deputați din partea partidelor de dreapta. Fără să condamne agresiunea împotriva Egiptului ei au fost totuși nevoiți să recunoască că această agresiune s-a terminat cu un eșec și a pus Franța în fața unor serioase dificultăți.

Referindu-se la intervenția în Egipt, **Mendes France,** fost prim ministru, a declarat că guvernul lui Guy Mollet și-a propus realizarea așa-numitei „internaționalizări" a Canalului de Suez, răsturnarea președintelui Egiptului, Nasser, intimidarea unor țări arabe și îndeosebi a țărilor din Africa de nord. Dar în legătură cu toate aceste țeluri **operația Suezului s-a soldat cu un eșec. Mendes France a subliniat că în afară de aceasta influența politică și culturală a Franței în Orientul arab a primit o grea lovitură.**

Mendes France a propus din nou convocarea unei conferințe a reprezentanților marilor puteri pentru reglementarea problemelor internaționale.

Deputatul comunist **Francois Billoux** a rostit o amplă cuvîntare. El a subliniat că în ultimele luni s-au înrăutățit considerabil pozițiile internaționale ale Franței.

Proiectul de rezoluție prezentat de grupul parlamentar comunist

La 18 decembrie grupul parlamentar al partidului comunist a prezentat Biroului Adunării Naționale un proiect de rezoluție cu privire la politica externă. În rezoluție se propune să se condamne acțiunile guvernului care a acționat cu „uneltă a colonialiștilor englezi și francezi și care a întreprins agresiunea armată împotriva poporului egiptean".

În proiectul de rezoluție se subliniază consecințele economice nefaste pentru Franța ale agresiunii în Egipt și se cere ducerea unei politici externe independente, cerută de majoritatea poporului în alegerile din 2 ianuarie 1956 pentru Adunarea Națională. PENTRU ACEASTA GRUPUL PARLAMENTAR AL PARTIDULUI COMUNIST PROPUNE CONVOCAREA UNEI COFERINȚE A REPREZENTANȚILOR CELOR CINCI MARI PUTERI PENTRU LIMITAREA ÎNARMĂRILOR, INTERZICEREA ARMEI ATOMICE ȘI TERMONUCLEARE, LICHIDAREA PACTELOR MILITARE, RETRAGEREA TRUPELOR DE PE TERITORIILE STATELOR STRAINE. REZOLUȚIA CERE SĂ DUCĂ O POLITICĂ CARE SĂ CORESPUNDĂ INTERESELOR VITALE ALE POPORULUI FRANCEZ

*

PARIS 19 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 19 decembrie, în Adunarea Națională au fost reluate dezbaterile cu privire la politica externă a guvernului. După ce a luat cuvîntul deputatul radical Constant Lecaire, care a subliniat dificultățile politicii externe a guvernului Guy Mollet, a urcat la tribună deputatul comunist **Waldeck-Rochet.**

Ministrul Afacerilor Externe, **C. Pineau,** l-a întrerupt pe vorbitor cu o replică referitoare la evenimentele din Ungaria care nu a avut o legătură directă cu cuvîntarea acestuia. Deputații de dreapta au încercat să-l împiedice pe Waldeck-Rochet să vorbească, organizînd o obstrucție.

În ciuda acestui fapt, Waldeck-Rochet și-a continuat cuvîntarea. El a **subliniat că politica guvernului se află în contradicție flagrantă cu promisiunile făcute înainte de alegeri de partidul socialist și cu principiile sale ideologice.**

Pentru înfăptuirea programului de dezvoltare economică și de salvare națională, a continuat Rochet, trebuie schimbată orientarea politicii franceze și, bineînțeles, trebuie schimbat guvernul. **Noul guvern, capabil să îndeplinească acest program, trebuie să se bazeze pe majoritatea republicană care a rezultat la alegerile din 2 ianuarie 1956 pentru Adunarea Națională.**

Primul grup din forțele polițienești egiptene a sosit la Port Said

CAIRO 19 (Agerpres). — Agenția M.E.N. anunță că la 18 decembrie primul grup din forțele polițienești egiptene alcătuit din 350 de persoane a sosit la Port Said. Forțele polițienești egiptene erau însoțite de reprezentanți ai comandamentului forțelor armate extraordinare ale O.N.U.

CINE PLĂTEȘTE?

Una din consecințele grave ale agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului a fost scoaterea din funcțiune a Canalului de Suez. Acum cînd se pune problema deblocării Canalului, ceea ce implică cheltuieli importante, Anglia și Franța au pretenția ca acestea să fie suportate de O.N.U. Iată ce scrie despre aceasta ziarul burghez vest-german „Süddeutsche Zeitung":

„Cine plătește pagubele? — aceasta întrebare bine cunoscută în orice gospodărie se pune acum în cadrul O.N.U. Departe de noi gîndul de a aprecia problemele O.N.U. ca cele ale unei gospodării obișnuite: dar actuala dilemă în jurul cheltuielilor pentru deblocarea Canalului cu Suez amintește foarte mult de binecunoscuta situație cînd copiii se joacă în baie de-a inundația și tatăl trebuie să plătească reparațiile. Cu o ușurare generală popoarele s-au pus sub conducerea O.N.U., au lăsat pe planul doi problema căștigării vinovaților și au acceptat chiar cu o oarecare îngăduință afirmațiile celor care au blocat Canalul și anume că ei ar fi acționat în realitate ca o avangardă a O.N.U. Totul din dorința de a menține liniștea. Astfel s-a răspîndit printre copii o încredere plină de euforie că tata va face totul cum va fi mai bine, iar atunci cînd a fost adoptată hotărîrea curajoasă a Adunării Generale cu privire la deblocarea rapidă a Canalului, nimeni nu s-a gîndit la un fleac cum este problema cheltuielilor pe care le va necesita o asemenea operație.

Între timp a fost prezentat un proiect de deviz care se ridică la 40 milioane dolari. Într-adevăr, un fleac, dacă ne gîndim la alte cheltuieli bugetare ale unui stat modern. Dar totuși: pentru familia O.N.U., această sumă reprezintă bugetul pe un an întreg. Iată urmează deci să plătească pentru repararea stricăciunilor cîtorva dintre copiii săi o sumă echivalentă cu bugetul de întreținere al familiei pe un an întreg. Vechiul nostru cunoscut McCloy, optimist cum este el, în calitatea lui de consilier financiar al lui Hammarskjoeld, crede că O.N.U. va primi creditele necesare.

Dar rămîne totuși deschisă problema cine va achita pînă la urmă nota de plată și datorită acestui factor neplăcut ar putea să eșueze chiar începerea lucrărilor. Singurii care sînt dispuși să dea unele aconturi sînt englezii și francezii. Dar dispoziția cîtorva dintre copiii săi o sumă echivalentă cu bugetul de întreținere al familiei pe un an întreg. Vechiul nostru cunoscut McCloy, optimist cum este el, în calitatea lui de consilier financiar al lui Hammarskjoeld, crede că O.N.U. va primi creditele necesare.

Dar rămîne totuși deschisă problema cine va achita pînă la urmă nota de plată și datorită acestui factor neplăcut ar putea să eșueze chiar începerea lucrărilor. Singurii care sînt dispuși să dea unele aconturi sînt englezii și francezii. Dar dispoziția lor accentuată de a începe lucrările de deblocare se datorește numai credinței că astfel pot obține o justificare pentru rămînerea lor în continuare în zona Canalului. Tocmai acest lucru însă îl găsește intolerabil Nasser... El ar tolera totuși ca cele două puteri occidentale să fie obligate să plătească; dar aceasta ar scoate la lumina necruțătoare a zilei problema grijuliu pusă la o parte a vinovatului, iar liniștea va fi din nou periclitată. Da, da, știm ce înseamnă grijile unui tată!

Pînă la urmă tot unchiul Sam va trebui să sară în ajutor. El va trebui atunci să se gîndească dacă nu ar fi scăpat mai ieftin să fi dat banii de la început sub titlu „barajul de la Assuan", în loc să cheltuiască acum sume — în mod direct sau indirect — cu care s-ar fi putut construi un baraj de lux, placat chiar în aur. Ei, dar politică trebuie să existe: acest joc straniu cu forțe puține creșteri de prestigiu și foarte multe pierderi de prestigiu, cu rezultatul final că totul costă mai mulți bani decît ai crezut".

Canalul de Suez blocat de nave avariate.

Parlamentul sirian condamnă pactul de la Bagdad

DAMASC 19 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă, marți a avut loc la Damasc o ședință a parlamentului sirian consacrată examinării politicii agresive dusă de Irak față de Siria și alte state arabe. În cursul dezbaterilor care au durat aproape șase ore, au luat cuvîntul numeroși deputați, reprezentanți a diferite partide politice și grupări parlamentare, care au condamnat cu hotărîre pactul de la Bagdad și politica premierului irakian Nuri Said care înlesnește obiectivele imperialismului în țările arabe în detrimentul intereselor popoarelor acestor țări. Ministrul de externe al Siriei, Salah Bitar, a făcut de asemenea cuvîntul expunînd în cadrul unui amplu discurs țelurile pactului de la Bagdad.

După cum anunță agenția FRANCE PRESSE, după dezbateri, deputății au adoptat în unanimitate textul unei telegrame adresate parlamentului irakian

Guy Mollet va cere din nou vot de încredere

PARIS 19 (Agerpres). — Miercuri dimineața a avut loc la Paris o ședință a Consiliului de Miniștri francez în cadrul căreia ministrul de externe Pineau a informat pe membrii guvernului despre hotărîrile recentei sesiuni N.A.T.O. De asemenea, Pineau a pus la curent pe membrii guvernului cu desfășurarea dezbaterilor de politică externă care au loc în prezent în Adunarea Națională. Consiliul de Miniștri a autorizat pe primul ministru Guy Mollet să pună chestiunea de încredere la sfîrșitul dezbaterilor parlamentare.

SITUAȚIA politică și economică a UNGARIEI

expusă de J. Kadar la o conferință de presă

BUDAPESTA 19 — Trimisul special Agerpres transmite: La 19 decembrie, președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc a convocat o conferință de presă pentru corespondenții străini.

Tov. Janos Kadar a făcut o amplă expunere asupra situației politice și economice actuale precum și asupra perspectivelor de viitor ale Ungariei.

Președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc maghiar a declarat: „Principala trăsătură a situației politice din Ungaria constă în faptul că, în urma activității depuse de guvern, de Partidul socialist muncitoresc maghiar și de masele populare revoluționare din Republica Populară Ungară, contrarevoluția a fost zdrobită. Lupta împotriva contrarevoluției a avut la început caracterul de luptă armată, apoi s-a transformat în luptă politică. Lupta politică, care se desfășoară și astăzi este o bătălie de lungă durată și ea va mai continua. Acum, contrarevoluția a abandonat lupta deschisă și folosește noi forme de atac, manevrînd cu abilitate și elasticitate. Lupta împotriva ei a devenit astfel foarte complicată și grea.

În ultimele două săptămîni, a spus în continuare Janos Kadar, s-a creat o situație nouă. Prin ce se caracterizează această situație? Partidul muncitoresc socialist ungar și-a organizat rîndurile în întreaga țară.

Ocupîndu-se de demonstrațiile provocatoare organizate de forțele contrarevoluționare în săptămînile care au trecut, tov. Kadar a arătat că acei care au pus la cale aceste provocări urmăreau să ajungă la noi ciocniri sîngeroase, pentru a servi anumitor puteri noi argumente pentru a menține pe ordinea de zi a O.N.U. așa-zisa „problemă ungară".

În continuare tov. Janos Kadar a vorbit printre altele despre rolul jucat în acțiunile ultimelor săptămîni din Ungaria de așa-zisul consiliu muncitoresc din Budapesta. Referindu-se la rolul jucat de contrarevoluție în crearea foștilor consilii muncitorești tezitoriale J. Kadar a spus că ele au luat ființă prin căi prea puțin controlabile și au slujit scopurilor contrarevoluționare, avînd ca principal obiectiv preluarea puterii de stat. Au fost multe discuții în jurul acestei probleme atît în Ungaria cît și în străinătate. Noi — a subliniat J. Kadar — apreciem că această chestiune constituie o problemă internă a Ungariei.

În această problemă s-a pronunțat și unul dintre conducătorii iugoslaviei prietene, tov. Kardelj. Îl cunosc personal și îl stimez ca pe unul dintre activiștii mișcării muncitorești iugoslave. Tov. Kardelj a spus că guvernul ungar acționează greșit, nebizuindu-se pe consiliile muncitorești. Cred că aici noi putem să apreciem mai bine situația noastră decît o poate face tov. Kardelj din Belgrad. Dar în afară de aceasta, el nu are dreptate în principiu. El se referă la cuvintele spuse de Lenin în anul 1917: „Toată puterea Sovietelor!" Istoria a arătat că această lozincă leninistă a fost absolut justă, dar este foarte important să se țină seama de faptul că Lenin a formulat această lozincă referindu-se la puterea de stat burgheză. În Ungaria însă a existat în noiembrie 1956 puterea proletară și ar fi fost o greșală dacă ea ar fi recunoscut consiliile muncitorești, care se aflau în mîinile contrarevoluției.

Vorbind despre situația economică actuală a Ungariei Janos Kadar a arătat că economia R.P.U. se găsește într-o situație gravă. Această situație se datorește atît evenimentelor petrecute după 23 octombrie cît și unor cauze anterioare. La această situație gravă au contribuit și cutremurul din ianuarie, inundațiile din primăvară, precum și seceta din vara acestui an. Toate dificultățile pot fi însă învinse, dat fiind că s-a păstrat nucleul pe care-l reprezintă metalurgia și industria constructoare de mașini.

Succesele pe care le-am dobîndit sînt rezultatul eforturilor comune ale oamenilor muncii, ale forțelor armate ungare, ale guvernului muncitoresc-țărănesc, tocmai datorită unității lor s-a reușit să se restabilească ordinea în țară. Janos Kadar a declarat că guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, avînd sprijinul majorității covîrșitoare a oamenilor muncii, este optimist și convins că nu este departe timpul, cînd poporul ungar va reuși să-și creeze o viață pașnică și fericită. În ceea ce privește ajutorul pe care Ungaria îl capătă de la țările socialiste, el a avut și continuă să aibă un rol primordial în restabilirea, întărirea și dezvoltarea în Ungaria a regimului democrat popular și a construcției socialiste. Noi vom solicita și vom folosi și pe mai departe ajutorul popoarelor prietene, de la Berlin și pînă la Pekin, a spus el, însă socotim că do acum trebuie să ne bazăm în special pe forțele poporului nostru. Noi nu ne putem închipui viața decît în rîndul țărilor socialiste frățești. Vrem să trăim în liniște și să construim socialismul.

Nota adresată Austriei de guvernul ungar

BUDAPESTA 19 (Agerpres) — La 18 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungare a adresat ambasadei Austriei la Budapesta o notă, în care cere să se accelereze rezolvarea problemei refugiaților unguri care doresc să se reîntoarcă în patrie.

În notă se arată că Ministerul Afacerilor Externe al Ungariei consideră cu totul nejustificată comportarea organelor oficiale austriece care nu dau membrilor ambasadei ungare la Viena posibilitatea de a contribui la întoarcerea în patrie a cetățenilor unguri și împiedică activitatea pe teritoriul Austriei a comitetului pentru repatrierea ungurilor.

În notă se cere guvernului austriac să ia măsuri în vederea reîntoarcerii nestingherite a ungurilor în patrie.

Scurte știri externe

UN ARTICOL DESPRE INSTITUTUL „C. I. PARHON" IN „LITERATURNAIA GAZETA"

MOSCOVA. — Agerpres: În ultimul număr al ziarului „LITERATURNAIA GAZETA" a apărut un interesant reportaj semnat de S. V Ivanov intitulat „Bătrînețea poate fi tămăduită". Autorul împărtășește cititorilor sovietici impresiile sale culese cu ocazia vizitei făcută la Institutul de gerontologie „C. I. Parhon" din București. Printre altele el subliniază renumele mondial al acestui institut, cîștigat îndeosebi prin lucrările acad. C. I. Parhon, lucrări cunoscute în lumea întreagă. În continuare sînt descrise numeroase aspecte din bogata activitate a institutului.

AUTORITĂȚILE FRANCEZE INTENSIFICĂ REPRESIUNILE IN ALGERIA

PARIS — Agerpres: După cum relatează presa pariziană în zilele de 15 și 16 decembrie în Algeria au fost uciși 43 de francezi și răniți 50. În noaptea de 17 spre 18 decembrie trupele franceze și poliția au făcut percheziții în masă în rîndurile populației musulmane. 600 de cetățeni algerieni au fost reținuți. În orașul Medea, în urma unei operațiuni polițienești similare, în rîndurile populației locale au izbucnit tulburări serioase. Potrivit unui comunicat oficial al guvernatorului general, în timpul verificării actelor polițiștii francezi au executat în acest oraș 6 algerieni sub pretextul că aceștia au refuzat să răspundă la întrebări și au încercat să dispară. Între soldații francezi și polițiști, pe de o parte, și cetățeni algerieni, pe de altă parte, au avut loc ciocniri îndîrjite. Potrivit datelor oficiale 12 algerieni au fost răniți.

EGALITATE IN STIL AMERICAN

NEW YORK — Agerpres: Potrivit relatărilor presei, la Cleveland (statul Ohio) polițiștii au bătut crunt pe negrul Barbey și pe sergentul negru Humphris pentru „vina" de a fi fost găsiți într-un restaurant cu un prieten alb. După ce au fost bătuți, negrii au fost ținuți timp de două zile în închisoare interzicîndu-li-se să se adreseze unui avocat.

Siria, Arabia Saudită și Egiptul refuză să participe la „conferința țărilor musulmane"

DAMASC 19 (Agerpres). —

După cum s-a anunțat, guvernul Iranului a propus unei serii de țări din Orientul Mijlociu să participe la o „conferință a țărilor musulmane" organizată din inițiativa unor puteri occidentale.

Agenția REUTER anunță în legătură cu aceasta, că Ministerul de Externe al Siriei a declarat că o asemenea conferință „nu ar avea nici un rezultat pînă cînd deosebirile fundamentale dintre politica externă dusă de țările din Orientul Mijlociu nu vor fi reglementate". Din surse din apropierea Ministerului de Externe sirian se subliniază că guvernele Arabiei Saudite și Egiptului au adoptat un punct de vedere identic în problema convocării unei „conferințe a țărilor musulmane"

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10, Administrația 7.60.10—7.60.20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"